

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (devátého senátu)

9. září 2020*

„Jazykový režim – Oznámení o otevřeném výběrovém řízení administrátoři v oboru auditu – Jazykové znalosti – Omezení výběru druhého jazyka výběrového řízení na angličtinu, francouzštinu a němčinu – Jazyk pro komunikaci – Nařízení č. 1 – Článek 1d odst. 1, článek 27 a čl. 28 písm. f) služebního řádu – Diskriminace na základě jazyka – Odůvodnění – Zájem služby – Přiměřenost“

Ve věci T-437/16,

Italská republika, zastoupená G. Palmieri, jako zmocněnkyní, ve spolupráci s P. Gentilim, avvocato dello Stato,

žalobkyně,

podporovaná

Španělským královstvím, zastoupeným L. Aguilera Ruizem, jako zmocněncem,

vedlejší účastník,

proti

Evropské komisi, zastoupené G. Gattinarou a D. Milanowskou, jako zmocněnci,

žalovaná,

jejímž předmětem je návrh podaný na základě článku 263 SFEU znějící na zrušení oznámení o otevřeném výběrovém řízení EPSO/AD/322/16 za účelem sestavení rezervních seznamů na pozici administrátorů v oboru auditu (AD 5/AD 7) (Úř. věst. 2016, C 171 A, s. 1),

TRIBUNÁL (devátý senát),

ve složení J. Costeira, předsedkyně, D. Gratsias (zpravodaj) a M. Kančeva, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: J. Palacio González, vrchní rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 5. prosince 2019,

vydává tento

* Jednací jazyk: italština.

Rozsudek

I. Skutečnosti předcházející sporu

- 1 Dne 12. května 2016 zveřejnil Evropský úřad pro výběr personálu (EPSO), zřízený na základě rozhodnutí Evropského parlamentu, Rady, Komise, Soudního dvora, Účetního dvora, Hospodářského a sociálního výboru, Výboru regionů a Veřejného ochránce práv ze dne 25. července 2002 (2002/620/ES) (Úř. věst. 2002, L 197, s. 53), oznámení v *Úředním věstníku Evropské unie* o otevřeném výběrovém řízení EPSO/AD/322/16 za účelem sestavení rezervních seznamů na pozici administrátorů v oboru auditu (AD 5/AD 7) (Úř. věst. 2016, C 171 A, s. 1, dále jen „napadené oznámení“). Jak je uvedeno v tomto oznámení, orgány Evropské unie „především Evropská komise v Bruselu a Evropský účetní dvůr v Lucemburku“ budou z dotčených seznamů vybírat nové zaměstnance veřejné služby Unie.
- 2 V úvodu napadeného oznámení je rovněž uvedeno, že toto oznámení spolu s obecnými pravidly platnými pro otevřená výběrová řízení zveřejněnými v *Úředním věstníku Evropské unie* ze dne 27. února 2015 (Úř. věst. 2015, C 70 A, s. 1, dále jen „obecná pravidla“) tvoří právně závazný rámec upravující dotčené výběrové řízení. Je zde však rovněž uvedeno, že příloha II obecných pravidel, nadepsaná „Obecné pokyny sboru vedoucích správních útvarů k používání jazyků ve výběrových řízeních pořádaných úřadem EPSO“, pro dotčené výběrové řízení neplatí a je nahrazena zněním v příloze II napadeného oznámení.
- 3 Bod 1.3 obecných pravidel obsahuje oddíl nadepsaný „Jazykové znalosti“, v kterém se uvádí následující:

„V závislosti na výběrovém řízení budete požádáni, abyste prokázali znalost úředních jazyků EU [...] Obecně budete potřebovat důkladnou znalost (úroveň C1 společného evropského referenčního rámce pro jazyky[...]) jednoho úředního jazyka [Unie] a uspokojivou znalost (úroveň B2 společného rámce) dalšího, nicméně v oznámení o výběrovém řízení mohou být stanoveny přísnější požadavky (zejména u lingvistických profesních profilů). Není-li v oznámení o výběrovém řízení stanoveno jinak, volba druhého jazyka bude zpravidla omezena na angličtinu, francouzštinu a němčinu [...]

Je dlouhodobou praxí používat pro interní komunikaci v orgánech EU převážně angličtinu, francouzštinu a němčinu a tyto jazyky jsou rovněž nejčastěji potřebné při externí komunikaci a vyřizování úředních věcí.

Možnosti volby druhého jazyka ve výběrových řízeních byly vymezeny ve služebním zájmu, neboť je třeba, aby noví pracovníci byli v rámci každodenní pracovní činnosti ihned schopni podávat pracovní výkon a efektivně komunikovat. V opačném případě by mohlo být vážně narušeno efektivní fungování orgánů.

V zájmu rovného zacházení musí všichni uchazeči – včetně těch, jejichž první úřední jazyk patří mezi tři uvedené jazyky, – absolvovat určitý test nebo zkoušku ve svém druhém jazyce, který si ze tří uvedených zvolí. Tento způsob posouzení specifických kompetencí umožňuje orgánům Unie zhodnotit, zda jsou uchazeči schopni ihned podávat pracovní výkon v prostředí, které se velmi podobá reálné pracovní situaci. Není tím dotčena možnost pozdější jazykové přípravy k získání schopnosti pracovat ve třetím jazyce, jak vyžaduje čl. 45 odst. 2 služebního řádu [...]

- 4 V části napadeného oznámení nazvané „Splňuji požadavky pro podání přihlášky?“, která definuje podmínky, jež musí dotyčné osoby splňovat v okamžiku, kdy potvrdí svou přihlášku, je jako zvláštní podmínka pro účast požadována „minimálně úroveň C1 [evropského referenčního rámce pro jazyky] v jednom z 24 úředních jazyků EU“, přičemž tento jazyk je označován jako „jazyk 1“ výběrového

řízení, a „minimálně úroveň B2 [evropského referenčního rámce pro jazyky] v angličtině, francouzštině nebo němčině“. Tento druhý jazyk, označovaný jako „jazyk 2“ výběrového řízení, musí být odlišný od jazyka, který si kandidát zvolil jako jazyk 1.

- 5 V uvedené části napadeného oznámení je rovněž uvedeno, že „[p]řihlášku musíte vyplnit v angličtině, francouzštině nebo němčině“.
- 6 V téže části napadeného oznámení se uvádí, že „[d]ruhým zvoleným jazykem musí být angličtina, francouzština nebo němčina“ a že „se [j]edná [...] o hlavní pracovní jazyky orgánů [Unie] a noví zaměstnanci musí být ve služebním zájmu schopni okamžitě efektivně pracovat a komunikovat alespoň v jednom z nich“. Uchazeči jsou v tomto ohledu informováni, že „[p]odrobnější informace o jazycích vyžadovaných v tomto výběrovém řízení“ naleznou v příloze II napadeného oznámení, nadepsané „Odůvodnění jazykového režimu tohoto výběrového řízení“.
- 7 Příloha II napadeného oznámení obsahuje úvodní část složenou ze šesti pododstavců, po nichž následují tři body, přičemž první je nadepsán „Odůvodnění výběru jazyků pro každé výběrové řízení“, druhý „Kritéria výběru jazyků pro každé výběrové řízení“ a třetí „Jazyky pro komunikaci s úřadem EPSO“.
- 8 Úvodní část přílohy II napadeného rozhodnutí zní takto:

„Jedná se o odborné výběrové řízení pro nábor administrátorů v oboru auditu. Požadavky obsažené v [části] ‚SPLŇUJI POŽADAVKY PRO PODÁNÍ PŘIHLÁŠKY?‘ tohoto oznámení o výběrovém řízení jsou v souladu se základními požadavky orgánů [Unie], pokud jde o specializované dovednosti, odbornou praxi a znalosti a o nutnost, aby byli noví zaměstnanci schopni efektivně pracovat, zejména společně s ostatními zaměstnanci.

Z tohoto důvodu se požaduje, aby si uchazeči zvolili svůj druhý jazyk výběrového řízení z omezeného počtu úředních jazyků [Unie]. Toto omezení je rovněž zdůvodněno rozpočtovými a provozními omezeními a povahou metod výběru úřadu EPSO popsány v bodech 1, 2 a 3 níže. Jazykové požadavky pro toto výběrové řízení byly přijaty správní radou úřadu EPSO s ohledem na tyto faktory a další zvláštní požadavky týkající se uvedené náplně práce nebo zvláštních potřeb dotčených orgánů [Unie]

Hlavním cílem tohoto výběrového řízení je vytvořit rezervní seznam administrátorů pro nábor v rámci Evropské komise a v omezeném rozsahu i administrátorů pro nábor v rámci Evropského účetního dvora. Jakmile budou administrátoři přijati, je nezbytné, aby se okamžitě zapojili do pracovního procesu a byli schopni komunikovat se svými kolegy a vedoucími pracovníky. S ohledem na kritéria týkající se používání jazyků v rámci výběrových řízení [Unie] uvedená v bodě 2 níže jsou orgány EU přesvědčeny, že nejvhodnějšími možnostmi pro volbu druhého jazyka v tomto výběrovém řízení jsou angličtina, francouzština a němčina.

Vzhledem ke skutečnosti, že v anglickém, francouzském a německém jazyce se nejčastěji hovoří, překládá se z nich a používají se pro administrativní komunikaci zaměstnanců v orgánech [Unie], musí uchazeči v rámci svých dvou povinných jazyků nabízet alespoň jeden z nich.

Kromě toho se má za to, že dobrá znalost anglického, francouzského nebo německého jazyka je nezbytná pro analýzu situace kontrolovaných subjektů, prezentace, jednání a psaní zpráv s cílem zajistit účinnou spolupráci a výměnu informací s auditovanými útvary a příslušnými orgány.

Uchazeči musí svůj druhý jazyk výběrového řízení (angličtinu, francouzštinu nebo němčinu) použít při vyplňování elektronické přihlášky a EPSO musí tyto jazyky používat pro hromadnou komunikaci s uchazeči, kteří podali platnou přihlášku, a pro některé testy popsané v bodě 3.“

- 9) Bod 1 přílohy II napadeného oznámení, nadepsaný „Odůvodnění výběru jazyků pro každé výběrové řízení“, uvádí následující:

„Orgány [Unie] jsou přesvědčeny, že rozhodnutí týkající se konkrétních jazyků pro každé jednotlivé výběrové řízení, a zejména případného omezení volby jazyků, musí být provedeno na základě těchto hledisek:

- i) Požadavek, aby noví pracovníci byli ihned schopni podávat pracovní výkon

Noví zaměstnanci musí být okamžitě schopni podávat pracovní výkon a plnit služební povinnosti, pro které byli přijati. Z toho plyne, že úřad EPSO musí zajistit, aby úspěšní uchazeči měli přiměřené znalosti takové kombinace jazyků, která jim umožní efektivně plnit služební povinnosti, zejména aby byli v rámci každodenní pracovní činnosti schopni efektivně komunikovat se svými kolegy a vedoucími pracovníky.

Proto může být legitimní organizovat některé testy v omezeném počtu společných dorozumívacích jazyků, aby bylo zajištěno, že všichni uchazeči jsou schopni alespoň v jednom z těchto jazyků pracovat, ať už je jejich první jazyk jakýkoli. Jiný postup by znamenal vysoké riziko, že velká část úspěšných uchazečů by nebyla v přiměřeném časovém horizontu schopna plnit úkoly, pro které byli přijati. Navíc by nebral v potaz zjevnou skutečnost, že uchazeči o práci ve veřejné službě EU jsou ochotni se zapojit do práce mezinárodní organizace, která musí využívat společné dorozumívací jazyky, aby mohla řádně pracovat a plnit úkoly, jež jí svěřují Smlouvy EU.

- ii) Povaha výběrového řízení

V některých případech může být omezení možnosti volby jazyků pro uchazeče odůvodněno také povahou výběrového řízení.

V souladu s článkem 27 služebního řádu úřad EPSO posuzuje uchazeče v otevřených výběrových řízeních, která využívá k hodnocení kompetencí uchazečů a k tomu, aby mohl lépe předvídat, zda budou uchazeči schopni plnit služební povinnosti.

Hodnotící centrum je metodou výběru, která spočívá v hodnocení uchazečů standardizovaným způsobem na základě různých scénářů s účastí několika členů výběrové komise v roli pozorovatelů. K hodnocení se využívá rámce kompetencí, který je předem stanoven orgány oprávněnými ke jmenování, společné metody bodování a společného rozhodování.

Tento způsob posuzování specifických dovedností umožňuje orgánům [Unie] zhodnotit, zda jsou uchazeči schopni ihned podávat pracovní výkon v prostředí, které se velmi podobá reálné pracovní situaci. Z řady vědeckých výzkumů vyplývá, že hodnotící centra, která simulují reálné pracovní situace, jsou nejlepším způsobem, jak předvídat skutečný výkon. Proto se hodnotící centra používají na celém světě. Vzhledem k délce služby a stupni mobility v rámci orgánů [Unie] je takový druh hodnocení zásadní, zejména při výběru stálých úředníků.

Aby bylo zajištěno, že uchazeči budou hodnoceni za rovných podmínek a budou moci přímo komunikovat s hodnotiteli a ostatními uchazeči, kteří se plnění úkolu účastní, jsou uchazeči hodnoceni společně ve skupině se společným jazykem. Pokud hodnotící centrum neprobíhá v rámci výběrového řízení s jediným hlavním jazykem, nezbytně to vyžaduje, aby se hodnotící centrum konalo v omezeném počtu jazyků.

- iii) Rozpočtová a provozní omezení

Správní rada úřadu EPSO je z několika důvodů přesvědčena, že by nebylo praktické pořádat fázi hodnotícího centra jednoho výběrového řízení ve všech úředních jazycích [Unie]

Za prvé by takový přístup měl velmi závažné důsledky, pokud jde o zdroje, a orgány [Unie] by proto nemohly v rámci stávajícího rozpočtového rámce naplnit své personální potřeby. Rovněž by se nejednalo o přiměřené zhodnocení peněz evropských daňových poplatníků.

Za druhé by provádění hodnotícího centra ve všech úředních jazycích vyžadovalo v rámci výběrových řízení pořádaných úřadem EPSO práci značného počtu tlumočnicků, jakož i vhodné prostory včetně tlumočnických kabin.

Za třetí by byl nutný mnohem vyšší počet členů výběrových komisí schopných pokrýt různé jazyky používané uchazeči.“

- 10 Bod 2 přílohy II napadeného oznámení, který je nadepsán „Kritéria výběru jazyků pro každé výběrové řízení“, stanoví:

„Jestliže se požaduje, aby si uchazeči volili z omezeného počtu úředních jazyků [Unie], musí správní rada úřadu EPSO případ od případu určit jazyky, které se budou v jednotlivých otevřených výběrových řízeních používat, a to s ohledem na tyto skutečnosti:

- i) případná zvláštní interní pravidla týkající se používání jazyků v rámci dotčeného orgánu (orgánů) či institucí;
- ii) zvláštní požadavky související s povahou úkolů a zvláštními potřebami dotčeného orgánu (orgánů);
- iii) nejčastěji používané jazyky v rámci dotčeného orgánu (orgánů), určené na základě:
 - deklarovaných a prokázaných jazykových znalostí stálých úředníků [Unie] v činné službě, pokud jde o jazyky na úrovni B2 společného evropského referenčního rámce pro jazyky nebo vyšší,
 - nejčastějších cílových jazyků, do kterých se překládají dokumenty určené pro interní použití v orgánech [Unie],
 - nejčastějších výchozích jazyků, z nichž se překládají dokumenty vytvořené interně v orgánech [Unie] a určené pro externí použití;
- iv) jazyky používané pro administrativní komunikaci v rámci dotčeného orgánu (orgánů).“

- 11 V neposlední řadě bod 3 přílohy II napadeného oznámení, nadepsaný „Jazyky pro komunikaci s úřadem EPSO“, uvádí následující:

„Tento oddíl popisuje obecná pravidla týkající se používání jazyků pro komunikaci mezi úřadem EPSO a potenciálními uchazeči. V rámci každého oznámení o výběrovém řízení mohou být stanoveny další, zvláštní požadavky.

Úřad EPSO řádně zohledňuje právo uchazečů jakožto občanů [Unie] komunikovat ve svém mateřském jazyce. Rovněž bere v potaz, že uchazeči, kteří potvrdili svou přihlášku, jsou potenciálními členy veřejné služby EU, na něž se vztahují práva a povinnosti uložené služebním řádem. V důsledku toho jsou orgány EU přesvědčeny, že úřad EPSO by měl komunikovat s uchazeči a poskytovat jim informace týkající se jejich přihlášky ve všech úředních jazycích [Unie], kdykoli je to možné. Za tímto účelem se budou stále prvky internetových stránek úřadu EPSO, oznámení o výběrových řízeních a obecná pravidla platná pro otevřená výběrová řízení zveřejňovat ve všech úředních jazycích.

Jazyky, které se mají používat při vyplňování elektronické přihlášky, se uvádějí v každém oznámení o výběrovém řízení. Pokyny k vyplnění přihlášky musí být poskytnuty ve všech úředních jazycích. Tato ustanovení se použijí během přechodného období nutného k zavedení postupu podávání prvotní elektronické přihlášky ve všech úředních jazycích.

Aby bylo možné rychle a účinně komunikovat, po potvrzení prvotní přihlášky uchazečem budou hromadná sdělení úřadu EPSO velkým skupinám uchazečů zveřejňována v omezeném počtu úředních jazyků [Unie]. Půjde buď o první, nebo o druhý jazyk uchazeče podle příslušného oznámení o výběrovém řízení.

Na úřad EPSO se uchazeči mohou obracet v kterémkoli úředním jazyce [Unie], ale aby mohl úřad EPSO efektivněji řešit jejich dotazy, doporučuje se uchazečům, aby si vybrali z omezeného počtu jazyků, na které jsou zaměstnanci úřadu EPSO schopni poskytnout bezprostřední reakci bez nutnosti uchýlit se k překladu.

Některé testy se mohou rovněž konat v omezeném počtu úředních jazyků [Unie], aby bylo zajištěno, že uchazeči mají jazykové schopnosti potřebné k účasti v hodnotící fázi otevřeného výběrového řízení. Jazyky pro jednotlivé testy budou uvedeny v každém oznámení o výběrovém řízení.

Orgány [Unie] jsou přesvědčeny, že tím je zajištěna spravedlivá a přiměřená rovnováha mezi služebním zájmem a zásadou mnohojazyčnosti a nediskriminace na základě jazyka. Povinnost, aby si uchazeči zvolili druhý jazyk, který je jiný než jejich první jazyk (zpravidla mateřský nebo rovnocenný jazyk), zaručuje, že uchazeče bude možné porovnat za rovných podmínek [...]"

- 12 V části napadeného oznámení nazvané „Jak výběrové řízení probíhá?“ je v bodě 1 uvedeno, že testy typu „otázky s výběrem odpovědí“ na počítači, a sice testy verbálního uvažování, numerického uvažování a abstraktního uvažování, které představují první fázi dotyčného výběrového řízení, jsou organizovány v jazyce, který si každý uchazeč zvolil jako první jazyk výběrového řízení.
- 13 Kromě toho podle bodu 3 uvedené části po „výběru na základě kvalifikačních předpokladů“, který představuje druhou fázi výběrového řízení dotčeného napadeným oznámením, budou uchazeči, kteří získali nejvyšší počet bodů, vyzváni k tomu, aby v jazyce, který si zvolili jako druhý jazyk výběrového řízení, absolvovali testy v hodnotícím centru, poslední fázi výběrového řízení, která zahrnuje několik testů, jejichž cílem je zhodnotit různé kompetence uchazečů.

II. Řízení a návrhová žádání účastníků řízení

- 14 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 5. srpna 2016 Italská republika podala projednávanou žalobu.
- 15 Dne 15. září 2016 vydal Tribunál rozsudek Itálie v. Komise (T-353/14 a T-17/15, EU:T:2016:495). Tímto rozsudkem Tribunál zrušil oznámení o otevřených výběrových řízeních EPSO/AD/276/14 za účelem sestavení rezervního seznamu uchazečů na pozici administrátor (Úř. věst. 2014, C 74 A, s. 4) a EPSO/AD/294/14 za účelem sestavení rezervního seznamu uchazečů na pozici administrátorů v oboru ochrany údajů (Úř. věst. 2014, C 391 A, s. 1) z důvodu, že omezení na angličtinu, francouzštinu a němčinu, pokud jde jednak o výběr druhého jazyka těchto výběrových řízení a jednak o jazyk pro komunikaci mezi úřadem EPSO a uchazeči, je neodůvodněnou diskriminací na základě jazyka.
- 16 Evropská komise předložila dne 19. října 2016 svou žalobní odpověď.

- 17 Podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 8. listopadu 2016 podalo Španělské království návrh na vstup do řízení jako vedlejší účastník na podporu návrhových žádání Italské republiky. Rozhodnutím ze dne 9. prosince 2016 předseda pátého senátu Tribunálu tomuto návrhu vyhověl. Španělské království předložilo svůj spis vedlejšího účastníka dne 15. února 2017.
- 18 Dne 25. listopadu 2016 podala Komise kasační opravný prostředek proti rozsudku ze dne 15. září 2016, Itálie v. Komise (T-353/14 a T-17/15, EU:T:2016:495), zapsaný do rejstříku pod číslem věci C-621/16 P.
- 19 Replika byla v projednávané věci předložena dne 5. prosince 2016 a duplika dne 20. února 2017.
- 20 Dne 20. ledna 2017 vyzval Tribunál účastníky řízení, aby se vyjádřili k relevanci věci projednávané před Soudním dvorem a zapsané do rejstříku pod číslem C-621/16 P, pokud jde o projednávanou věc, jakož i k případnému přerušení řízení v projednávané věci podle článku 69 jednacího řádu Tribunálu až do vyhlášení rozsudku Soudního dvora ve výše uvedené věci. Tribunál dále vyzval účastníky řízení, aby předložili svá vyjádření k případnému spojení projednávané věci s věcmi T-401/16, Španělsko v. Komise, a T-443/16, Itálie v. Komise, pro účely ústní části řízení nebo pro účely rozhodnutí, jímž se končí řízení, podle článku 68 jednacího řádu. Účastníci řízení těmto žádostem ve stanovené lhůtě vyhověli.
- 21 Rozhodnutím předsedy pátého senátu Tribunálu ze dne 21. února 2017 bylo řízení v projednávané věci přerušeno až do vyhlášení rozsudku ve věci C-621/16 P.
- 22 Dne 26. března 2019 vydal Soudní dvůr rozsudky Španělsko v. Parlament (C-377/16, EU:C:2019:249) a Komise v. Itálie (C-621/16 P, EU:C:2019:251). Prvním z těchto rozsudků Soudní dvůr zrušil výzvu k vyjádření zájmu Smluvní zaměstnanci – Funkční skupina I – Řidiči (Ž/M), EP/CAST/S/16/2016, zveřejněnou v *Úředním věstníku Evropské unie* dne 14. dubna 2016 (Úř. věst. 2016, C 131 A, s. 1), jakož i databázi zřízenou na základě uvedené výzvy k vyjádření zájmu zejména z toho důvodu, že Evropský parlament neprokázal, že omezení jednak volby druhého jazyka dotčeného výběrového řízení a jednak jazyka pro komunikaci mezi Parlamentem a uchazeči na angličtinu, francouzštinu a němčinu bylo objektivně a přiměřeně odůvodněné legitimním cílem obecného zájmu v rámci personální politiky. Druhým rozsudkem Soudní dvůr zamítl kasační opravný prostředek podaný Komisí proti rozsudku ze dne 15. září 2016, Itálie v. Komise (T-353/14 a T-17/15, EU:T:2016:495). Po vyhlášení posledně uvedeného rozsudku bylo v řízení v projednávané věci pokračováno.
- 23 Dne 3. dubna 2019 byli účastníci řízení vyzváni, aby Tribunálu předložili svá vyjádření k důsledkům, které je třeba vyvodit pro projednávanou věc z vyhlášení rozsudků ze dne 26. března 2019, Španělsko v. Parlament (C-377/16, EU:C:2019:249), a ze dne 26. března 2019, Komise v. Itálie (C-621/16 P, EU:C:2019:251). Účastníci řízení této žádosti vyhověli ve stanovené lhůtě.
- 24 Vzhledem ke změně složení senátů Tribunálu na základě čl. 27 odst. 5 jednacího řádu byl soudce zpravodaj přidělen k devátému senátu, kterému byla tudíž přidělena tato věc.
- 25 Na návrh soudce zpravodaje rozhodl Tribunál (devátý senát) o zahájení ústní části řízení a v rámci organizačních procesních opatření stanovených v článku 89 jednacího řádu vyzval účastnice řízení, aby předložily některé dokumenty, což ve stanovené lhůtě učinily, a dále jim položil písemné otázky k zodpovězení na jednání.
- 26 Rozhodnutím předsedkyně devátého senátu Tribunálu ze dne 6. listopadu 2019 byla projednávaná věc spojena s věcí T-443/16, Itálie v. Komise, pro účely ústní části řízení v souladu s čl. 68 odst. 1 a 2 jednacího řádu.
- 27 Řeči účastníků řízení a jejich odpovědi na písemné a ústní otázky položené Tribunálem byly vyslechnuty na jednání konaném dne 5. prosince 2019.

- 28 Usnesením ze dne 27. ledna 2020 předsedkyně devátého senátu Tribunálu na základě čl. 113 odst. 2 písm. a) jednacího řádu znovu zahájila ústní část řízení v projednávané věci a ve věci T-443/16, Itálie v. Komise.
- 29 Po vyslechnutí účastníků řízení byla rozhodnutím předsedkyně devátého senátu Tribunálu ze dne 11. února 2020 projednávaná věc oddělena od věci T-443/16, Itálie v. Komise, v souladu s čl. 68 odst. 3 jednacího řádu.
- 30 Rozhodnutím ze dne 8. března 2020 předsedkyně devátého senátu Tribunálu ukončila ústní část řízení v projednávané věci.
- 31 Italská republika navrhuje, aby Tribunál:
- napadené oznámení zrušil;
 - uložil Komisi náhradu nákladů řízení.
- 32 Komise navrhuje, aby Tribunál:
- zamítl žalobu jako neopodstatněnou;
 - uložit Italské republice náhradu nákladů řízení.
- 33 Španělské království navrhuje, aby Tribunál:
- napadené oznámení zrušil;
 - uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

III. Právní otázky

- 34 Na podporu žaloby uplatňuje Italská republika sedm žalobních důvodů vycházejících zprv z porušení článků 263, 264 a 266 SFEU; zadruhé z porušení článku 342 SFEU a článků 1 a 6 nařízení Rady č. 1 ze dne 15. dubna 1958 o užívání jazyků v Evropském hospodářském společenství (Úř. věst. 1958, 17, s. 385; Zvl. vyd. 01/01, s. 3) ve znění pozdějších změn (dále jen „nařízení č. 1“); zatřetí z porušení čl. 6 odst. 3 SEU, článku 18 SFEU, článku 22 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“), článků 1 a 6 nařízení č. 1, čl. 1d odst. 1 a 6, čl. 27 druhého pododstavce a čl. 28 písm. f) služebního řádu úředníků Evropské unie (dále jen „služební řád“), jakož i čl. 1 odst. 2 a 3 přílohy III služebního řádu; začtvrté z porušení čl. 6 odst. 3 SEU a zásady ochrany legitimního očekávání; zapáté ze zneužití pravomoci, jakož i z porušení „hmotněprávních norem týkajících se povahy a účelu oznámení o výběrovém řízení“ zejména čl. 1d odst. 1 a 6, čl. 27 druhého pododstavce, čl. 28 písm. f), čl. 34 odst. 3 a čl. 45 odst. 1 služebního řádu, jakož i z porušení zásady proporcionality; zašesté z porušení článku 18 a čl. 24 čtvrtého pododstavce SFEU, článku 22 Listiny, článku 2 nařízení č. 1, jakož i čl. 1d odst. 1 a 6 služebního řádu a zasedmé z porušení čl. 296 druhého pododstavce SFEU, článků 1 a 6 nařízení č. 1, čl. 1d odst. 1 a 6 a čl. 28 písm. f) služebního řádu, čl. 1 odst. 1 písm. f) přílohy III služebního řádu a z porušení zásady proporcionality, jakož i ze „zkreslení skutkového stavu“.
- 35 Je třeba konstatovat, že Italská republika svými žalobními důvody v podstatě napadá legalitu dvou částí jazykového režimu výběrového řízení, kterého se týká napadené oznámení. Zpochybňuje tak jednak ustanovení napadeného oznámení, která omezují volbu druhého jazyka tohoto výběrového řízení na angličtinu, francouzštinu a němčinu, a jednak ustanovení tohoto oznámení týkající se jazyků, které mohou být používány při komunikaci mezi uchazeči v tomto výběrovém řízení a úřadem EPSO.

- 36 Nejprve je třeba uvést, že jelikož podle napadeného oznámení některé zkoušky probíhají v jazyce, který si uchazeči zvolili jako druhý jazyk dotčeného výběrového řízení, by případná protiprávnost omezení volby tohoto druhého jazyka nutně znamenala, že celá organizace testů výběrového řízení byla protiprávní.
- 37 Je tedy třeba postupně přezkoumat ve světle uplatněných žalobních důvodů a argumentů předložených účastníky řízení legalitu těchto dvou částí napadeného oznámení.

A. K legalitě omezení volby uchazečů, pokud jde o druhý jazyk výběrového řízení, kterého se týká napadené oznámení, na angličtinu, francouzštinu a němčinu

- 38 Část napadeného oznámení, která se týká omezení volby uchazečů, pokud jde o druhý jazyk dotčeného výběrového řízení, na angličtinu, francouzštinu a němčinu, je v podstatě předmětem třetího a sedmého žalobního důvodu, které vznesla Italská republika.
- 39 Třetí žalobní důvod vychází z toho, že omezení volby druhého jazyka dotčeného výběrového řízení porušuje čl. 6 odst. 3 SEU, článek 18 SFEU, článek 22 Listiny, články 1 a 6 nařízení č. 1, čl. 1, odst. 1 a 6, čl. 27 druhý pododstavec a čl. 28 písm. f) služebního řádu, jakož i čl. 1 odst. 2 a 3 přílohy III služebního řádu. V rámci tohoto žalobního důvodu má Italská republika zejména za to, že takové omezení představuje diskriminaci na základě jazyka a důvody uvedené v tomto ohledu v napadeném oznámení nemohou prokázat existenci skutečných potřeb, které by jej konkrétně odůvodňovaly.
- 40 Sedmý žalobní důvod vychází z porušení čl. 296 druhého pododstavce SFEU, článků 1 a 6 nařízení č. 1, čl. 1d odst. 1 a 6 a čl. 28 písm. f) služebního řádu, čl. 1 odst. 1 písm. f) přílohy III služebního řádu a zásady proporcionality, jakož i ze „zkreslení skutkového stavu“. V rámci tohoto žalobního důvodu se Italská republika zejména dovolává neexistence a nedostatečného odůvodnění napadeného oznámení, přičemž tvrdí, že diskriminaci na základě jazyka mohou odůvodnit pouze důvody související se zvláštními požadavky služby.
- 41 Španělské království se připojuje k argumentaci Italské republiky.
- 42 Z toho, co je uvedeno v bodech 39 a 40 výše, vyplývá, že v rámci výše uvedených žalobních důvodů, které je třeba zkoumat společně, Italská republika v podstatě tvrdí, že došlo k porušení povinnosti uvést odůvodnění, a s ohledem na různá ustanovení, jichž se dovolává, zpochybňuje opodstatněnost důvodů uvedených v napadeném oznámení pro omezení volby uchazečů, pokud jde o druhý jazyk dotčeného výběrového řízení, na angličtinu, francouzštinu a němčinu.

1. K odůvodnění napadeného oznámení

- 43 Pokud jde nejprve o případnou neexistenci nebo případný nedostatek odůvodnění napadeného oznámení, jak Italská republika tvrdí v rámci sedmého žalobního důvodu, Komise argumentaci Italské republiky odmítá. Komise konkrétně tvrdí, že odůvodnění omezení volby druhého jazyka dotčeného výběrového řízení na angličtinu, francouzštinu a němčinu bylo správně uvedeno v příloze II tohoto oznámení a potvrzeno faktickými skutečnostmi uvedenými v přílohách žalobní odpovědi. V tomto ohledu Komise ostatně připomíná, že jelikož napadené oznámení je podle judikatury aktem s obecnou působností, může se jeho odůvodnění omezit na uvedení jednak „celkové situace“, která vedla k přijetí dotčeného aktu, a jednak „obecných cílů“, o jejichž dosažení tento akt usiluje.
- 44 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury je povinnost odůvodnit rozhodnutí podstatnou formální náležitostí, která musí být odlišena od otázky opodstatněnosti odůvodnění, která je otázkou materiální legality. Odůvodnění aktu je totiž formálním vyjádřením důvodů, na kterých tento akt spočívá. Jestliže jsou tyto důvody stíženy vadami, je jimi ovlivněna materiální legalita

dotyčného aktu, avšak nikoli jeho odůvodnění, které může být dostačující, i když obsahuje vadné důvody [viz rozsudek ze dne 15. září 2016, Itálie v. Komise, T-313/15 a T-317/15, EU:T:2016:495, bod 79 (nezveřejněné), a citovaná judikatura, a usnesení ze dne 5. září 2019, Itálie v. Komise, T-313/15 a T-317/15, nezveřejněné, EU:T:2019:582, bod 49 a citovaná judikatura].

- 45 V projednávané věci, jak vyplývá z úvah uvedených v části napadeného oznámení nadepsané „Splňuji požadavky pro podání přihlášky?“, jakož i v příloze II tohoto oznámení, jak jsou uvedeny v bodech 6 až 11 výše, uvedené oznámení skutečně obsahuje odůvodnění omezení volby druhého jazyka dotčeného výběrového řízení. Konkrétně se v napadeném oznámení uvádí, že o tomto omezení bylo rozhodnuto ve světle kritérií definovaných v bodě 2 přílohy II tohoto oznámení (viz bod 10 výše) a že se opírá o tři důvody, a sice zaprvé požadavek, aby noví pracovníci byli schopni ihned podávat pracovní výkon, zadruhé povahu výběrového řízení a zatřetí rozpočtová a provozní omezení. Tyto důvody jsou uvedeny v úvodní části této přílohy (viz bod 8 výše) a jsou předmětem podrobnějšího popisu v bodě 1 písm. i) až iii) (viz bod 9 výše). Autorovi tohoto oznámení, a sice úřadu EPSO, tudíž podle Komise nelze vytýkat porušení povinnosti uvést odůvodnění. Otázka opodstatněnosti tohoto odůvodnění je otázkou odlišnou a bude posouzena níže.

2. K opodstatněnosti důvodů uvedených v napadeném oznámení stran omezení volby uchazečů týkající se druhého jazyka dotčeného výběrového řízení na angličtinu, francouzštinu a němčinu

a) K existenci diskriminace

- 46 Italská republika tvrdí, že zásada mnohojazyčnosti, která je chráněna článkem 22 Listiny, neumožňuje omezit volbu druhého jazyka výběrového řízení na omezený počet úředních jazyků, ale naopak předpokládá možnost uchazečů vybrat si z tohoto titulu každý úřední jazyk. Podle jejího názoru, i když z některých ustanovení služebního řádu, zejména z čl. 1 odst. 1 písm. f) jeho přílohy III, vyplývá, že je možné omezit volbu tohoto druhého jazyka, tato omezení nemohou být nikdy pravidlem pro všechna výběrová řízení.
- 47 Komise má zejména za to, že jelikož se jazykové omezení stanovené v napadeném oznámení týká pouze druhého jazyka, který si uchazeči dotčeného výběrového řízení museli vybrat k účasti zejména na testech v hodnotícím centru, a nikoli jejich mateřského jazyka nebo prvního deklarovaného jazyka, přičemž tento jazyk může být použit při testech ve formě otázek s výběrem odpovědí na počítači, nevede toto omezení k diskriminaci na základě jazyka.
- 48 V tomto ohledu je třeba připomenout, že článek 1 nařízení č. 1 stanoví následující:
- „Úředními a pracovními jazyky orgánů Unie jsou angličtina, bulharština, čeština, dánština, estonština, finština, francouzština, chorvatština, irština, italština, litevština, lotyština, maďarština, maltština, němčina, nizozemština, polština, portugalská, rumunština, řečtina, slovenština, slovinština, španělština a švédština.“
- 49 Je třeba rovněž uvést, jak bylo připomenuto v bodě 67 rozsudku ze dne 27. listopadu 2012, Itálie v. Komise (C-566/10 P, EU:C:2012:752), že i když článek 1 nařízení č. 1 výslovně uvádí, které jazyky jsou pracovními jazyky unijních orgánů, jeho článek 6 stanoví, že orgány mohou stanovit podrobnosti o užívání jazyků stanoveného tímto nařízením svými vnitřními předpisy. Ve stejném bodě tohoto rozsudku Soudní dvůr ostatně konstatoval, že orgány dotčené oznámeními o výběrových řízeních dotčených v citované věci nestanovily na základě článku 6 uvedeného nařízení podrobnosti o užívání jazyků svými vnitřními předpisy.

- 50 V tomto ohledu je třeba bez dalšího konstatovat, že na základě poznatků vyplývajících ze spisu v projednávané věci nelze prokázat, že orgány dotčené napadeným oznámením až do okamžiku zveřejnění uvedeného oznámení přijaly ve svých vnitřních předpisech ustanovení, která by vymezila podrobnosti obecného jazykového režimu stanoveného nařízením č. 1 v souladu s článkem 6 tohoto nařízení. Naopak podle Komise „žádný orgán takový předpis nikdy nepřijal“.
- 51 Kromě toho čl. 1d odst. 1 služebního řádu stanoví, že při uplatňování tohoto služebního řádu je zakázána jakákoli diskriminace, jako je diskriminace založená zejména na základě jazyka. Podle čl. 1d odst. 6 první věty služebního řádu platí, že „[p]ři zachování zásady zákazu diskriminace a zásady proporcionality musí být každé omezení těchto zásad odůvodněno objektivními a přijatelnými důvody a zaměřeno na dosažení oprávněných cílů obecného zájmu v rámci personální politiky“.
- 52 Kromě toho čl. 28 písm. f) služebního řádu stanoví, že úředník může být jmenován pouze za podmínky, že prokáže důkladnou znalost jednoho z jazyků Unie a uspokojivou znalost dalšího jazyka Unie. I když toto ustanovení uvádí, že uspokojivá znalost dalšího jazyka se požaduje „v rozsahu nezbytném pro výkon služebních povinností“, neuvádí kritéria, která by při omezení výběru tohoto jazyka z úředních jazyků uvedených v článku 1 nařízení č. 1 bylo možné zohlednit [viz rozsudek ze dne 15. září 2016, Itálie v. Komise, T-353/14 a T-17/15, EU:T:2016:495, bod 85 (nezveřejněný) a citovaná judikatura, a usnesení ze dne 5. září 2019, Itálie v. Komise, T-313/15 a T-317/15, nezveřejněné, EU:T:2019:582, bod 55 a citovaná judikatura].
- 53 Taková kritéria nevyplývají ani z článku 27 služebního řádu, jehož první pododstavec stanoví, aniž odkazuje na jazykové znalosti, že „[p]řijímání se řídí potřebou orgánu zajistit si služby úředníků s nejvyšší úrovní způsobilosti, výkonnosti a bezúhonnosti, vybraných na co nejširším zeměpisném základě ze státních příslušníků členských států Unie“ a že „[ž]ádné pracovní místo nesmí být vyhrazeno státním příslušníkům určitého členského státu“. Totéž platí pro druhý pododstavec tohoto článku, který se omezuje na uvedení, že „[z]ásada rovnosti občanů Unie jednotlivým orgánům umožňuje přijmout vhodná opatření při zjištění značné nerovnováhy, pokud jde o státní příslušnost úředníků, která by nebyla opodstatněna objektivními kritérii“, přičemž zejména upřesňuje, že „[t]ato vhodná opatření musí být odůvodněná a nesmí vést k jiným kritériím pro přijímání pracovníků než těm, která jsou založena na výkonech“.
- 54 Podle čl. 1 odst. 1 písm. f) přílohy III služebního řádu může vyhlášení výběrového řízení případně obsahovat jazykové znalosti, které jsou vyžadovány s ohledem na zvláštní povahu obsazovaného pracovního místa. Z tohoto ustanovení však nevyplývá obecné oprávnění k omezení volby druhého jazyka výběrového řízení na omezený počet úředních jazyků z jazyků uvedených v článku 1 nařízení č. 1 [viz rozsudek ze dne 15. září 2016, Itálie v. Komise, T-353/14 a T-17/15, EU:T:2016:495, bod 86 (nezveřejněný) a citovaná judikatura, a usnesení ze dne 5. září 2019, Itálie v. Komise, T-313/15 a T-317/15, nezveřejněné, EU:T:2019:582, bod 56 a citovaná judikatura].
- 55 Ze všech těchto úvah vyplývá, že omezení volby uchazečů výběrového řízení, pokud jde o druhý jazyk, na omezený počet jazyků s vyloučením ostatních úředních jazyků představuje diskriminaci na základě jazyka, která je v podstatě zakázána na základě čl. 1d odst. 1 služebního řádu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 26. března 2019, Španělsko v. Parlament, C-377/16, EU:C:2019:249, bod 66). Je totiž zjevné, že takovým omezením jsou zvýhodněni určití potenciální uchazeči, a sice ti, kteří mají uspokojivou znalost alespoň jednoho z určených jazyků, jelikož se mohou zúčastnit výběrového řízení, a být tak přijati jako úředníci nebo zaměstnanci Unie, zatímco jiní, kteří takovou znalost nemají, jsou z něj vyloučeni [viz rozsudek ze dne 15. září 2016, Itálie v. Komise, T-353/14 a T-17/15, EU:T:2016:495, bod 91 (nezveřejněný) a citovaná judikatura, a usnesení ze dne 5. září 2019, Itálie v. Komise, T-313/15 a T-317/15, nezveřejněné, EU:T:2019:582, bod 57 a citovaná judikatura].
- 56 Argumenty Komise nemohou vyvrátit předcházející závěr.

- 57 Na prvním místě argument, podle kterého omezení volby druhého jazyka výběrového řízení dotčeného napadeným oznámením, nepředstavuje diskriminaci na základě jazyka, „jelikož se omezení jazyka, který lze použít ve výběrovém řízení, netýká mateřského jazyka nebo prvního jazyka uchazečů, nýbrž pouze druhého jazyka, který si musí zvolit“, musí být odmítnut jako irelevantní. Rozsah zákazu diskriminace na základě jazyka, který je uveden v čl. 1d odst. 1 služebního řádu, se totiž neomezuje na používání mateřského jazyka osob spadajících do působnosti tohoto ustanovení nebo na používání prvního jazyka deklarovaného v rámci výběrového řízení na přijímání úředníků nebo zaměstnanců Unie.
- 58 Na druhém místě musí být odmítnut argument Komise vycházející z toho, že uchazeči mohou používat svůj mateřský jazyk pro testy typu otázky s výběrem odpovědí na počítači, přičemž jazyk zkoušek v hodnotícím centru se musí nutně lišit. Žádné ustanovení napadeného oznámení totiž neumožňuje mít za to, že uchazeči budou nutně nuceni absolvovat testy typu otázky s výběrem odpovědí na počítači v jejich hlavním jazyce (a sice zpravidla v jejich mateřském jazyce), natož že jsou k tomu povinni. Uchazeči, jehož mateřským jazykem je angličtina, francouzština nebo němčina a který má rovněž důkladnou znalost dalšího z těchto tří jazyků, tak nic nebrání v tom, aby deklaroval posledně uvedený jazyk jako svůj první jazyk výběrového řízení, a následně absolvoval další zkoušky stanovené v napadeném oznámení ve svém hlavním jazyce. Je tedy zjevné, že uchazeč, jehož hlavním jazykem není žádný ze tří výše uvedených jazyků, by nemohl provést srovnatelnou volbu. Příklad testu verbálního uvažování předložený Komisí nemůže toto posouzení zpochybnit, neboť pouze na základě tohoto dokumentu nelze vyloučit, že důkladná znalost jiného jazyka, než je hlavní jazyk, či dokonce jeho dokonalá znalost, může dotyčnému uchazeči umožnit, aby u tohoto druhu testu uspěl.
- 59 Navíc je pravda, že podle bodu 94 rozsudku ze dne 27. listopadu 2012, *Itálie v. Komise* (C-566/10 P, EU:C:2012:752), lze cíl orgánů služby zajistit si služby úředníků s nejvyšší úrovní způsobilosti, výkonnosti a bezúhonnosti, chránit lépe v případě, že uchazeči mají právo absolvovat zkoušky výběrového řízení ve svém mateřském jazyce nebo ve druhém jazyce, o kterém jsou přesvědčeni, že ho ovládají nejlépe. Na rozdíl od toho, co vyplývá z písemností Komise, však z tohoto rozsudku nelze vyvodit, že by každé omezení volby uchazečů, pokud jde o druhý jazyk, bylo odůvodněné za podmínky, že si uchazeči mohou vybrat z jazyků navržených v napadeném oznámení jazyk, který po svém mateřském jazyce ovládají nejlépe. Nic totiž nebrání tomu, aby druhý jazyk, o němž jsou uchazeči „přesvědčeni, že ho ovládají nejlépe“ ve smyslu bodu 94 výše uvedeného rozsudku, byl jiný jazyk než angličtina, francouzština nebo němčina [viz rozsudek ze dne 15. září 2016, *Itálie v. Komise*, T-313/15 a T-317/15, EU:T:2016:495, bod 95 (nezveřejněný) a citovaná judikatura, a usnesení ze dne 5. září 2019, *Itálie v. Komise*, T-313/15 a T-317/15, nezveřejněné, EU:T:2019:582, bod 62 a citovaná judikatura].
- 60 Podle judikatury však z výše uvedených ustanovení vyplývá, že zájem služby může představovat legitimní cíl, který je možné zohlednit. Zejména čl. 1d odst. 1 služebního řádu sice zakazuje jakoukoli diskriminaci na základě jazyka, avšak jeho odstavec 6 první věta stanoví, že omezení tohoto zákazu jsou možná za podmínky, že jsou „odůvodněn[a] objektivními a přijatelnými důvody“ a odpovídají „dosažení oprávněných cílů obecného zájmu v rámci personální politiky“ (viz rozsudek ze dne 26. března 2019, *Komise v. Itálie*, C-621/16 P, EU:C:2019:251, bod 89).
- 61 Široká posuzovací pravomoc, kterou disponují unijní orgány při organizaci svých služeb, stejně jako úřad EPSO, pokud jako v projednávané věci vykonává pravomoci, které jsou mu svěřeny uvedenými orgány, je tak imperativně omezena článkem 1d služebního řádu, takže rozdílné zacházení na základě jazyka, které vede k omezení jazykového režimu výběrového řízení na omezený počet úředních jazyků, je přípustné pouze tehdy, je-li takové omezení objektivně odůvodněno a je-li přiměřené skutečným potřebám služby (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 26. března 2019, *Itálie v. Komise*, C-566/16 P, EU:C:2019:251, bod 90 a citovaná judikatura).

62 Vzhledem k výše uvedenému, jelikož omezení volby druhého jazyka výběrového řízení dotčeného napadeným oznámením představuje diskriminaci na základě jazyka, v zásadě zakázanou podle čl. 1d odst. 1 bodu 1 služebního řádu (viz bod 55 výše), je třeba zkoumat, zda úřad EPSO tím, že omezil tuto volbu na angličtinu, francouzštinu a němčinu, porušil článek 1d služebního řádu tím, že zavedl bezdůvodnou diskriminaci.

b) K existenci odůvodnění sporné diskriminace

63 Italská republika má nejprve za to, že jazykové schopnosti uchazečů nespádají do způsobilostí uvedených v čl. 27 prvním pododstavci služebního řádu, takže hodnocení uchazečů v rámci zkoušek výběrového řízení, aby bylo účinné a nediskriminační, nesmí být rozhodujícím způsobem ovlivněno jazykovými schopnostmi. Omezení volby druhého jazyka výběrového řízení tak podle Italské republiky předpokládá, že budou uvedeny a náležitě odůvodněny zvláštní potřeby, které omezení konkrétně odůvodňují, v tom smyslu, že je třeba prokázat spojitost mezi druhým jazykem a zvláštními služebními úkoly, které musí plnit úspěšní uchazeči dotčeného výběrového řízení.

64 V projednávané věci má rozmanitost pracovní náplně úspěšných uchazečů výběrového řízení dotčeného napadeným oznámením podle Italské republiky vést k přijímání osob s různorodými jazykovými znalostmi. Podle Italské republiky je totiž z důvodu rozsáhlé oblasti auditu řízení strukturálních fondů členskými státy zřejmé, že plnění služebních povinností tohoto druhu vyžaduje co nejširší znalost jazyků Unie.

65 Důvody uvedené v napadeném oznámení k odůvodnění sporného omezení přitom podle názoru Italské republiky nesouvisejí s konkrétními úkoly, které mají být plněny, ani se zvláštními požadavky služby.

66 Italská republika tak na prvním místě uvádí, že důvod vycházející z potřeby mít k dispozici úspěšné uchazeče, kteří budou schopni ihned podávat pracovní výkon, není požadavkem, který by mohl odůvodnit takto závažnou diskriminaci na základě jazyka. Takového cíle se totiž podle jejího názoru nelze dovolávat obecně a teoreticky, nýbrž je třeba jej spojovat se specifickými služebními povinnostmi, které mají být plněny. Omezení jazykového režimu výběrového řízení dotčeného napadeným oznámením lze tudíž podle Italské republiky připustit pouze tehdy, pokud by bylo prokázáno, že nově přijatí úředníci bez těchto omezení nebudou moci pracovat vůbec.

67 Pokud jde o zmínku o požadavcích na interní komunikaci učiněnou v napadeném oznámení, toto oznámení podle Italské republiky nijak neprokazuje, proč je tato komunikace podstatná pro výkon specifických úkolů, kterými budou pověřeni nově přijatí úspěšní uchazeči, ani proč by měla tato komunikace nutně probíhat v angličtině, francouzštině či němčině. Podle Italské republiky nemohou být takové požadavky prezentovány jako druh předem stanovené univerzální hodnoty, která by vždy a v každém případě mohla odůvodnit omezení základních práv. Kromě toho podle jejího názoru neexistuje žádný důkaz o tom, že tři dotčené jazyky jsou nejpoužívanějšími jazyky v interní komunikaci unijních orgánů.

68 Na druhém místě, pokud jde o důvod vycházející z povahy výběrového řízení, Italská republika uvádí, že taková úvaha nemůže sama o sobě odůvodnit diskriminaci na základě jazyka tohoto rozsahu. Navíc napadené oznámení podle Italské republiky neuvádí důvody, proč může používání angličtiny, francouzštiny a němčiny jako jedině zajistit maximální účinnost tohoto řízení.

69 Konečně na třetím místě, pokud jde o důvod související s rozpočtovými a provozními omezeními, má Italská republika za to, že požadavky finanční povahy nemohou nikdy samy o sobě odůvodnit diskriminaci, která se dotýká základního práva. V každém případě příloha II napadeného oznámení podle jejího názoru neuvádí, jaké by byly náklady odlišného systému, ani proč je s rozpočtovými požadavky slučitelný pouze systém založený na třech jazycích zvolených v projednávané věci, a nikoli například na třech jiných jazycích.

- 70 Komise zdůrazňuje, že široká posuzovací pravomoc, kterou mají unijní orgány v oblasti personální politiky, jim umožňuje vymezit zájem služby a způsobilosti, které musí mít osoby nově přijaté na základě čl. 27 prvního pododstavce služebního řádu, ale rovněž určit cíle, které mohou odůvodnit jazykové omezení podle čl. 1d odst. 6 první věty služebního řádu.
- 71 V projednávané věci Komise uvádí, že podle napadeného oznámení zájem služby spočívá v potřebě zajistit účinné fungování orgánů dotčených tímto oznámením, a sice Komise a Evropského účetního dvora, tím, že budou přijímáni zaměstnanci, kteří budou schopni ihned podávat pracovní výkon a díky znalosti jednoho z dorozumívacích jazyků se mohou snáze začlenit do nového a mezinárodního pracovního prostředí.
- 72 Podle Komise se tedy omezení volby druhého jazyka dotčeného výběrového řízení na angličtinu, francouzštinu a němčinu opírá o objektivní skutečnosti, a sice skutečnosti, že tyto tři jazyky jsou v obou orgánech uvedených v bodě 71 výše používány jako dorozumívací jazyky. Na podporu tohoto tvrzení Komise ve své žalobní odpovědi uvádí řadu skutečností, a to jednak různé texty přijaté Komisí a Účetním dvorem a jednak statistické údaje osvědčující, že tyto tři jazyky jsou mezi pracovníky pověřenými auditem v těchto orgánech výrazně rozšířeny.
- 73 Kromě toho nelze podle Komise připustit, že účelem výběrového řízení, jehož se týká napadené oznámení, je pouze ověření způsobilosti uchazečů a že cíl posoudit schopnosti vyjadřovat se v jiném jazyce, než je jejich mateřský jazyk, je zcela druhotný. Naopak je podle Komise zásadní zaručit podmínky pro efektivní interní komunikaci tím, že se zajistí, aby každý úředník měl dostatečnou znalost jednoho ze tří jazyků, které slouží jako dorozumívací jazyky v dotčených orgánech. Z tohoto důvodu se uchazeč, který není schopen komunikovat v jednom z těchto tří jazyků, nemůže stát úředníkem „s nejvyšší úrovní způsobilosti“ ve smyslu článku 27 služebního řádu.
- 74 Komise dále uvádí, že postoj Italské republiky, podle které musí být možné vybrat druhý jazyk dotčeného výběrového řízení ze všech úředních jazyků, by vedl ke značným hospodářským nákladům. V pracovním kontextu, v němž značně převažuje angličtina, francouzština a němčina, jsou přitom tyto náklady podle názoru Komise zjevně neodůvodněné.
- 75 Takový postoj podle Komise nezohledňuje ani specifickou zkoušek v hodnotícím centru. Podle Komise vzhledem k tomu, že je málo pravděpodobné, že členové výběrové komise ovládají všechny úřední jazyky Unie, by uchazeči byli vedeni k tomu, aby se vyjadřovali za pomoci tlumočnicků, což je podle všeho zcela absurdní s ohledem na cíl mít k dispozici úspěšné uchazeče, kteří jsou schopni ihned podávat pracovní výkon.
- 76 Kromě toho jsou podle Komise třemi dotčenými jazyky cizí jazyky, které se v unijních členských státech jako cizí jazyky nejvíce studují a jsou v Evropě nejovládanější, jakož i cizí jazyky, které občané Unie považují za nejužitečnější ke studiu. To vyplývá zejména z informací, které tento orgán předložil společně se svou žalobní odpovědí.
- 77 Italská republika v replice zejména vyvrací relevanci skutečností, které Komise uvedla ve své žalobní odpovědi.
- 78 V duplice Komise trvá na své argumentaci a zdůrazňuje zejména, že skutečnosti, které uvedla, dokazují opodstatněnost její argumentace.
- 79 Španělské království v podstatě uvádí, že předmětem dotčeného výběrového řízení je přijetí administrátorů v oblasti auditu, kteří budou vykonávat své funkce týkající se všech odvětví unijní činnosti v členských státech, jakož i v třetích zemích. Španělské království má tak za to, že úspěšní uchazeči by měli mít co možná nejširší škálu jazykových znalostí. Pokud jde o informace předložené Komisí, Španělské království je kvalifikuje jako kusé, jelikož neodrážejí situaci všech orgánů ani situaci orgánů dotčených napadeným oznámením.

1) K důvodům uvedeným v napadeném oznámení

- 80 Nejprve je třeba připomenout, že v rámci výběrového řízení na zaměstnance mají orgány při posuzování zájmu služby, jakož i kvalifikací a zásluh uchazečů, které mají být zohledněny, širokou posuzovací pravomoc. Není tak vyloučeno, že zájem služby může vyžadovat, aby přijaté osoby měly specifické jazykové znalosti. Zvláštní povaha pracovních činností, které mají být vykonávány, může tudíž odůvodnit přijímání, které je zejména založeno na důkladné znalosti konkrétního jazyka (viz rozsudek ze dne 26. března 2019, Španělsko v. Parlament, C-377/16, EU:C:2019:249, body 67 a 68 a citovaná judikatura).
- 81 Je však na orgánu, který omezil jazykový režim výběrového řízení na omezený počet úředních jazyků Unie, aby prokázal, že takové omezení vskutku sleduje skutečné potřeby služby, kterou budou přijatí uchazeči vykonávat. Kromě toho jakákoli podmínka týkající se specifických jazykových znalostí musí být přiměřená tomuto zájmu a musí být založena na jasných, objektivních a předvídatelných kritériích, která uchazečům umožní pochopit důvod, proč musí tuto podmínku splnit, a unijním soudům umožní přezkoumat její legalitu (viz rozsudek ze dne 26. března 2019, Španělsko v. Parlament, C-377/16, EU:C:2019:249, bod 69 a citovaná judikatura, a ze dne 26. března 2019, Komise v. Itálie, C-621/16 P, EU:C:2019:251, bod 93 a citovaná judikatura).
- 82 V tomto rámci je na unijním soudu, aby provedl konkrétní přezkum pravidel upravujících takový jazykový režim výběrových řízení, jako je režim dotčený napadeným oznámením, jelikož pouze prostřednictvím takového přezkumu je možné určit, jaké jazykové znalosti mohou být orgány objektivně v zájmu služby požadovány ve vztahu ke konkrétním úkolům, a tudíž zda bylo případné omezení volby jazyků, kterých bylo možné použít pro účast v tomto výběrovém řízení, objektivně odůvodněné a přiměřené skutečným potřebám služby (viz rozsudek ze dne 26. března 2019, Itálie v. Komise, C-621/16 P, EU:C:2019:251, bod 94).
- 83 Unijní soud musí konkrétně ověřit nejen věcnou správnost dovolávaných důkazních materiálů, jejich věrohodnost a soudržnost, ale musí rovněž posoudit, zda tyto skutečnosti představují veškeré relevantní údaje, jež musí být při posuzování komplexní situace vzaty v úvahu, a zda lze o ně opřít závěry, které z nich byly vyvozeny (viz rozsudek ze dne 26. března 2019, Komise v. Itálie, C-621/16 P, EU:C:2019:251, bod 104 a citovaná judikatura).
- 84 Jak vyplývá z bodu 8 výše, příloha II napadeného oznámení v úvodní části uvádí, že cílem dotčeného výběrového řízení je vytvořit rezervní seznam administrátorů v oblasti auditu pro nábor v rámci Komise a v „omezeném rozsahu“ v rámci Účetního dvora. Pokud jde o omezení volby druhého jazyka dotčeného výběrového řízení na angličtinu, francouzštinu a němčinu, je v oznámení uvedeno, že o omezení bylo rozhodnuto ve světle kritérií definovaných v bodě 2 uvedené přílohy (viz bod 10 výše), jakož i na základě tří důvodů, a sice zaprvé na základě požadavku, aby noví pracovníci byli schopni ihned podávat pracovní výkon, zadruhé na základě povahy výběrového řízení a zatřetí na základě rozpočtových a provozních omezení (viz bod 45 výše).
- 85 Pokud jde nejprve o důvod vycházející z rozpočtových a provozních omezení, je třeba uvést, že tento důvod, jak je formulován v bodě 1 písm. iii) přílohy II napadeného oznámení, může sloužit nanejvýš k tomu, aby *in abstracto* odůvodnil omezení počtu jazyků, které mohou být vybrány jako druhý jazyk dotčeného výběrového řízení. Naproti tomu neumožňuje určit, jaký musí být přesně počet těchto jazyků, ani vysvětlit, proč by měly být zvoleny určité jazyky a jiné vyloučeny.
- 86 Stejně tak vzhledem k obecnosti výrazů použitých v bodě 1 přílohy II napadeného oznámení by se odůvodnění vycházející z rozpočtových a provozních omezení mohlo uplatnit nejen na dotčené výběrové řízení, nýbrž rovněž na jakékoli výběrové řízení pořádané úřadem EPSO. Dotčené odůvodnění tedy neobsahuje žádný údaj o konkrétních rozpočtových a provozních omezeních, kterým by úřad EPSO nebo služby dotčené napadeným oznámením čelily a které by v tomto konkrétním případě odůvodňovaly omezení výběru druhého jazyka dotčeného výběrového řízení pouze na určité

jazyky. Komise neuvedla ani konkrétní skutečnosti, pokud jde o výhody, které by představoval z hlediska rozpočtových a provozních zdrojů jazykový režim stanovený napadeným oznámením, a o důsledky, které by vyvolalo použití odlišného systému.

- 87 V každém případě je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury platí, že rozpočtové důvody nemohou odůvodnit diskriminaci (viz rozsudek ze dne 1. března 2012, O'Brien, C-393/10, EU:C:2012:110, bod 66 a citovaná judikatura). Kromě toho ze současného stavu judikatury nevyplývá, že cíl snížení nákladů unijních orgánů může jako takový představovat cíl obecného zájmu uznáný Uníí.
- 88 Důvod vycházející z rozpočtových a provozních omezení, jak je uveden v bodě 1 písm. iii) přílohy II napadeného oznámení, proto nemůže sám o sobě odůvodnit spornou diskriminaci.
- 89 Obdobné úvahy platí i pro odůvodnění uvedené v bodě 1 písm. ii) přílohy II napadeného oznámení, které se týká povahy výběrového řízení a konkrétněji specifičnosti zkoušek v hodnotícím centru. Stejně jako odůvodnění vycházející z rozpočtových a provozních omezení by se totiž dotčené odůvodnění na základě své obecné formulace mohlo použít na jakékoli výběrové řízení a neumožňuje odůvodnit volbu tří jazyků použitých ve specifickém rámci daného výběrového řízení. Kromě toho Komise v tomto ohledu neposkytla žádný konkrétní údaj. Zejména statistické údaje, které Komise poskytla ohledně hlavního jazyka zvoleného uchazeči ve výběrových řízeních, která proběhla v letech 2010 až 2012, nejsou relevantní pro posouzení požadavků týkajících se výběru druhého jazyka v rámci dotčeného výběrového řízení. Totéž platí pro údaje týkající se druhého jazyka zvoleného uchazeči ve výběrových řízeních, která se konala v roce 2005, tedy před reformou postupů výběrových řízení úřadu EPSO, která vedla k zavedení zkoušek v hodnotícím centru.
- 90 Pokud jde kromě toho o rozsah tohoto odůvodnění, je třeba uvést, jak jasně vyplývá z bodu 1 písm. ii) přílohy II napadeného oznámení, že posouzení různých dovedností žadatelů v rámci hodnotícího centra „umožňuje orgánům [Unie] zhodnotit, zda jsou uchazeči schopni ihned podávat pracovní výkon v prostředí, které se velmi podobá reálné pracovní situaci“. Z důvodu svého znění odůvodnění vycházející z povahy výběrového řízení se tak podle všeho ve skutečnosti váže k důvodu vycházejícímu z potřeby, aby nově přijaté osoby byly schopny ihned podávat pracovní výkon. Tomuto zjištění neodporuje Komise, která má ve svých písemnostech za to, že dotčený důvod představuje „další prvek“, který odráží volbu orgánů, pokud jde o metodu výběru, která spočívá v simulaci skutečného pracovního prostředí a která je zaměřena na schopnosti uchazečů spolupracovat s ostatními v mezinárodním kontextu. Stejně tak je třeba konstatovat, že plán úřadu EPSO k provedení reformy postupů výběrových řízení ze dne 11. září 2008 předložený Komisí slouží především k dokreslení skutečnosti, že cíl přijímat zaměstnance schopné ihned podávat pracovní výkony je přímo spojen s touto reformou.
- 91 Z toho vyplývá, že ani důvod vycházející z rozpočtových a provozních omezení ani důvod vycházející z povahy výběrového řízení nemohou samy o sobě ani společně odůvodnit to, že napadené oznámení omezuje volbu uchazečů, pokud jde o druhý jazyk dotčeného výběrového řízení, a to zejména proto, že tyto důvody neumožňují prokázat, proč by se tato volba měla uskutečnit pouze ze tří jazyků zvolených v projednávané věci, a sice z angličtiny, francouzštiny a němčiny, s vyloučením ostatních úředních jazyků Unie. Naproti tomu důvod vycházející z potřeby, aby nově přijaté osoby byly schopny ihned podávat pracovní výkony, by mohl případně odůvodnit omezení na tyto tři konkrétní jazyky [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 15. září 2016, Itálie v. Komise, T-353/14 a T-17/15, EU:T:2016:495, bod 106 (nezveřejněný) a citovaná judikatura].
- 92 Prvořadá povaha tohoto důvodu je ostatně potvrzena obecnými pravidly, jejichž bod 1.3 uvádí, že „[m]ožnosti v oblasti druhého jazyka ve výběrových řízeních byly vymezeny v zájmu služby a vyžadují, aby noví pracovníci byli ihned schopni podávat pracovní výkon a efektivně komunikovat v rámci každodenní pracovní činnosti“.

- 93 Pokud jde o obsah odůvodnění vycházejícího z potřeby, aby nově přijaté osoby byly schopny ihned podávat pracovní výkony, z úvodní části, jakož i z bodu 1 písm. i) přílohy II napadeného oznámení vyplývá, že k tomu, aby mohli být uchazeči dotčeného výběrového řízení považováni za schopné ihned podávat pracovní výkony, musí mít „přiměřené znalosti takové kombinace jazyků, která jim umožní efektivně plnit služební povinnosti, zejména aby byli v rámci každodenní pracovní činnosti schopni efektivně komunikovat se svými kolegy a vedoucími pracovníky“ (viz bod 9 výše). Stejně tak, „[v]zhledem ke skutečnosti, že v anglickém, francouzském a německém jazyce se nejčastěji hovoří, překládá se z nich a používají se pro administrativní komunikaci zaměstnanců v orgánech [Unie], musí uchazeči v rámci svých dvou povinných jazyků nabízet alespoň jeden z nich“. Kromě toho „dobrá znalost anglického, francouzského nebo německého jazyka je nezbytná pro analýzu situace kontrolovaných subjektů, prezentace, jednání a psaní zpráv s cílem zajistit účinnou spolupráci a výměnu informací s auditovanými útvary a příslušnými orgány“ (viz bod 8 výše).
- 94 V tomto ohledu je třeba uvést, že s ohledem na judikaturu připomenutou v bodech 80 a 81 výše, úvahy uvedené v bodě 93 výše, i když naznačují existenci zájmu služby na tom, aby nově přijaté osoby mohly účinně podávat pracovní výkony a efektivně komunikovat ihned po nástupu do služebního poměru, nestačí samy o sobě k prokázání toho, že dotčená pracovní místa, a sice místo administrátora v oblasti auditu v rámci orgánů dotčených napadeným oznámením, konkrétně vyžadují znalost angličtiny, francouzštiny či němčiny, s vyloučením jiných úředních jazyků Unie (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 26. března, Španělsko v. Parlament, C-377/16, EU:C:2019:249, bod 72).
- 95 Tento závěr není zpochybněn popisem služebních povinností, které budou přijatí úspěšní uchazeči vykonávat, jak jsou uvedeny v napadeném oznámení.
- 96 Podle přílohy I napadeného oznámení, nadepsané „Náplň práce“, totiž tito úspěšní uchazeči budou muset zejména „[d]obře pochopit a poznat pracovní postupy kontrolovaných subjektů“, „provádět audity výkonnosti, shody a efektivnosti nákladů týkající se široké škály oblastí politik a pracovních postupů [Unie]“, „potvrzovat auditní zjištění s kontrolovanými subjekty“, „informovat o auditních zjištěních, rizicích a doporučeních jasnými a stručnými návrhy auditních zpráv či konečnými zprávami“ či „poskytovat poradenské/konzultační služby na žádost vedení“. Stejně tak z úvodní části přílohy II napadeného oznámení vyplývá, že dotčená náplň práce zahrnuje „analýzu situace kontrolovaných subjektů“, přípravu „prezentac[í], jednání a psaní zpráv“, jakož i „účinnou spolupráci a výměnu informací s auditovanými útvary a příslušnými orgány“. Kromě toho v části nazvané „Jakou náplň práce mohou očekávat?“ se v napadeném rozhodnutí uvádí, že „[a]uditoři mohou být během své kariéry pověřeni prováděním auditů v různých státech [Unie] i třetích zemích“.
- 97 Jak upřesnila Komise na jednání, v odpovědi na organizační procesní opatření je třeba „kontrolovaným subjektem“ rozumět takové entity, jako jsou unijní agentury, Evropská služba pro vnější činnost (ESVČ), Evropský inspektor ochrany údajů (EIOÚ) nebo jiné orgány, zatímco „auditovaným útvarem“ je třeba rozumět útvary jednotlivých generálních ředitelství Komise. Naproti tomu pojem „příslušný orgán“ odkazuje na rozpočtové orgány, a sice na Radu Evropské unie a Parlament.
- 98 Na základě pouhého popisu náplně práce uvedeného v napadeném oznámení však podle všeho není možné prokázat, proč by znalost jednoho ze tří jazyků, na které byla omezena volba druhého jazyka dotčeného výběrového řízení, umožnila přijatým úspěšným kandidátům, aby byli schopni ihned podávat pracovní výkon. Zejména žádná informace obsažená v tomto oznámení neumožňuje prokázat, že tyto tři jazyky jsou skutečně používány při plnění úkolů uvedených v příloze I tohoto oznámení nebo při přípravě prezentací, jednání a psaní zpráv, na které je odkazováno v úvodní části jeho přílohy II. Stejně tak z uvedeného oznámení nijak nevyplývá, že by tři výše uvedené jazyky byly skutečně používány ve zprávách administrátorů pověřených auditorskými úkoly s kontrolovanými subjekty nebo auditovanými útvary, jakož i s příslušnými orgány.

- 99 Kromě toho pluralita úkolů uvedených v napadeném oznámení, které zahrnují nejen činnosti interního auditu, nýbrž rovněž úkoly v různých členských státech a třetích zemích, a to v „široké škál[e] oblastí politik a pracovních postupů [Unie]“, spíše naznačuje, aniž je vyloučena možnost, že se znalost konkrétního jazyka ukáže jako nezbytná, že by přijetí zaměstnanců s různými jazykovými profily bylo výhodou pro fungování služby.
- 100 Z toho vyplývá, že i když je důvod vycházející z potřeby, že nově přijaté osoby musí být schopny ihned podávat pracovní výkony, chápán ve světle popisu pracovní náplně uvedené v napadeném oznámení, nemůže vzhledem k tomu, jak vágně a obecně je formulována, a vzhledem k tomu, že v napadeném oznámení nejsou uvedeny konkrétní údaje, které by tuto potřebu mohly podpořit, odůvodnit omezení volby druhého jazyka dotčeného výběrového řízení pouze na angličtinu, francouzštinu a němčinu.
- 101 Za těchto podmínek je třeba posoudit, zda jednotlivé skutečnosti, které Komise uvedla ohledně tohoto důvodu, mohou prokázat, že s ohledem na funkční zvláštnosti pracovních míst, která měla být obsazena, bylo dotčené omezení objektivně a přiměřeně odůvodněno potřebou, aby úspěšní uchazeči dotčeného výběrového řízení byli schopni ihned podávat pracovní výkony.

2) Ke skutečnostem uvedeným Komisí

i) Úvodní poznámka

- 102 Komise uvedla řadu skutečností, z nichž se jedna část týká jejího vlastního fungování, zatímco další se týká fungování Účetního dvora. Komise má za cíl skrze tyto skutečnosti prokázat, že angličtina, francouzština a němčina zaujímají rozhodující místo jak v jejich útvarech, tak v rámci útvarů Účetního dvora, což má za následek, že k tomu, aby nově přijaté osoby byly schopny ihned podávat pracovní výkony, musí mít uspokojivou znalost alespoň jednoho z těchto tří jazyků. Kromě toho Komise uvádí určité údaje, z nichž vyplývá, že třemi dotčenými jazyky jsou cizí jazyky, které se v členských státech Unie jako cizí jazyky nejvíce studují a jsou v Evropě nejovládanější.
- 103 Vzhledem k tomu, že Italská republika má za to, že dotčené výběrové řízení se týká všech orgánů, je třeba ohledně skutečností týkajících se Komise a Účetního dvora uvést, že podle napadeného oznámení je „hlavním“ cílem dotčeného výběrového řízení sestavení rezervních seznamů na pozici administrátorů v oboru auditu, z nichž budou „orgány [Unie] především [Komise] v Bruselu a [Účetní] dvůr v Lucemburku“ vybírat nové zaměstnance veřejné služby Unie (viz body 1 a 8 výše).
- 104 Ačkoli výrazy použité v napadeném oznámení podle všeho nevyklučovaly možnost přijetí do zaměstnání ve všech unijních orgánech, nic to přitom nemění na tom, že dvěma orgány, kterých se toto oznámení týká v první řadě, jsou Komise a Účetní dvůr. Kromě toho v odpovědi na organizační procesní opatření Komise na jednání uvedla, že i když přijetí uchazeče jinými orgány možné je, podléhá nicméně předchozí dohodě mezi orgánem určeným v oznámení o výběrovém řízení a orgánem, který má v úmyslu přijmout dotyčnou osobu. Podle informací Komise je však takový případ v projednávané věci okrajový, jelikož pouze 4 úspěšní uchazeči dotčeného výběrového řízení ze 72 byli přijati jinými zaměstnavateli, a sice tři uchazeči Úřadem Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) a jeden ESVČ.
- 105 S ohledem na to, co bylo uvedeno výše, je třeba zohlednit skutečnosti uvedené Komisí týkající se jejího vlastního fungování a fungování Účetního dvora a posoudit jejich relevanci pro řešení projednávaného sporu.

ii) Ke skutečnostem týkajícím se fungování Komise

– Ke skutečnostem týkajícím se interní praxe Komise v jazykové oblasti

- 106 Komise předložila soubor dokumentů, z nichž vyplývá, že angličtina, francouzština a němčina jsou „dorozumívacími“ jazyky nebo pracovními jazyky používanými jejími útvary.
- 107 Zprvce se jedná o sdělení předsedy Komise SEC (2000) 2071/6 ze dne 29. listopadu 2000 o zjednodušení rozhodovacího procesu tohoto orgánu, jakož i o výňatek ze zápisu z tisíce pěti sto druhé schůze Komise ze dne 29. listopadu 2000, který byl vypracován dne 6. prosince 2000 pod referenčním číslem PV (2002) 1502 a kterým bylo toto sdělení schváleno sborem komisařů.
- 108 Zadruhé Komise předložila svůj jednací řád [C (2000) 3614] (Úř. věst. 2000, L 308, s. 26), ve znění platném v okamžiku zveřejnění napadeného oznámení, jakož i jeho prováděcí pravidla, přiložená k jejímu rozhodnutí C (2010) 1200 final ze dne 24. února 2010, kterým se mění její jednací řád. Kromě toho předložila dokument nazvaný „Jazykové požadavky na postup přijímání“, který označuje jako „pravidla pro přijímání rozhodnutí Komise stanovená [jejím] předsedou“. Podle Komise z těchto „pravidel“ vyplývá, že „každý návrh rozhodnutí, který bude předložen sboru k písemnému nebo ústnímu rozhodnutí nebo k rozhodnutí na základě zmocnění, musí být vyhotoven v angličtině, francouzštině a němčině“.
- 109 Kromě toho v odpovědi na organizační procesní opatření Komise rovněž předložila určité dokumenty týkající se provádění „pravidel“ obsažených v dokumentu uvedeném v bodě 108 výše, jakož i své sdělení SEC (2006) 1489 final ze dne 20. prosince 2006 o „překlady v Komisi“ doplněné přílohou obsahující „pravidla pro překlady po roce 2006“.
- 110 Italská republika zpochybňuje relevanci těchto dokumentů a má v podstatě za to, že se týkají pouze fungování sboru komisařů, aniž jakkoli prokazují, že útvary Komise používají angličtinu, francouzštinu a němčinu jako dorozumívací jazyky. Kromě toho Italská republika na jednání tvrdila, že sdělení SEC (2006) 1489 final musí být považováno za novou skutečnost, a tudíž musí být odmítnuto z důvodu opožděnosti.
- 111 Komise odpověděla, že dokumenty uvedené v bodech 107 až 109 výše se uplatní na vypracování každého návrhu aktu, který musí Komise schválit, což nutně znamená, „že tento návrh připravují její útvary“. Vzhledem k tomu, že předseda Komise na základě prováděcích pravidel jednacího řádu stanovil pravidla, podle nichž jsou dorozumívacími jazyky, tedy „jazyky, ve kterých mají být návrhy aktů předloženy sboru ke schválení“, angličtina, francouzština a němčina, mají podle Komise totiž taková pravidla „nevyhnutelný dopad na práci útvarů, které musí vyhotovovat tyto dokumenty za použití těchto jazyků“. Pokud jde dále o sdělení uvedené v bodě 109 výše, Komise na jednání uvedla, že jí toto sdělení umožnilo doplnit odpověď na organizační procesní opatření, která jí Tribunál zaslal, což je důvod, proč by sdělení nemělo být odmítnuto z důvodu opožděnosti.
- 112 V tomto ohledu je třeba nejprve uvést, pokud jde o sdělení SEC (2000) 2071/6, že Komise odkazuje na bod 2.2 tohoto dokumentu, který podle jejího názoru omezuje počet „pracovních jazyků“ na tři.
- 113 Je však třeba konstatovat, že předmětem sdělení SEC (2000) 2071/6 je v podstatě hodnocení jednotlivých druhů postupů přijímání rozhodnutí sborem členů Komise, tak jak byly stanoveny v jednacím řádu ve znění platném v době, kdy bylo uvedené sdělení vydáno, a v návrhu na jeho zjednodušení. Právě v tomto kontextu a s odkazem na konkrétní druh řízení, a sice písemné řízení, bod 2.2 dotčeného sdělení uvádí, že „dokumenty musí být distribuovány ve třech pracovních jazycích Komise“, aniž je mimoto jmenuje. Tento pouhý odkaz, i když obsahuje slovní spojení „pracovní jazyky“, nestačí přitom k prokázání toho, že angličtina, francouzština a němčina jsou jazyky skutečně používané všemi útvary Komise v jejich každodenní práci.

- 114 Kromě toho je význam tohoto odkazu relativizován dalšími částmi sdělení SEC (2000) 2071/6.
- 115 Z bodu 2.2 sdělení SEC (2000) 2071/6 tak na jedné straně vyplývá, že v rámci postupu na základě zmocnění, jehož prostřednictvím může Komise zmocnit jednoho nebo více svých členů k přijímání rozhodnutí jejím jménem a na její odpovědnost, je znění rozhodnutí, které má být přijato, „předloženo v jediném pracovním jazyce nebo v závazném jazyce nebo jazycích“.
- 116 Na druhé straně bod 5.2 sdělení SEC (2000) 2071/6, nadepsaný „Zjednodušení jazykového režimu“, zdůrazňuje úlohu generálního ředitelství (GR) Komise pro překlady, které je „plně zapojeno do“ rozhodovacího „procesu“. Mimo jiné se v něm uvádí, že „jedním z hlavních důvodů prodlení při zahájení nebo dokončení písemných postupů a řízení na základě zmocnění je získání překladů, včetně textů opravených právníky-lingvisty“, což činí nezbytným včasné předání dotčených dokumentů generálnímu ředitelství (GR) pro překlady.
- 117 Vzhledem k výše uvedenému neumožňuje sdělení SEC (2000) 2071/6 vyvodit užitečné závěry o skutečném používání angličtiny, francouzštiny a němčiny v každodenní práci útvarů Komise ani *a fortiori* při plnění služebních povinností uvedených v napadeném oznámení.
- 118 Toto zjištění nemůže být zpochybněno jinými dokumenty, v jejichž světle Komise navrhuje analyzovat sdělení SEC (2000) 2071/6, a sice její jednací řád, prováděcí pravidla k tomuto řádu, jakož i dokument nazvaný „Jazykové požadavky podle postupu přijímání“ (viz bod 108 výše).
- 119 Pokud jde o jednací řád Komise, je třeba bez dalšího uvést, že tento předpis neobsahuje ustanovení o jazycích, které musí být používány orgány uvedenými v kapitole I jednacího řádu, tedy členy Komise jednajícími ve sboru, jakož i jejím předsedou a generálním tajemníkem ani o pracovních jazycích, které mají být používány útvary tohoto orgánu uvedenými v kapitole II uvedeného řádu. Jediný článek 17 jednacího řádu, který se týká ověřování aktů přijatých Komisí, pouze uvádí, že Komise tak činí „v závazném jazyce nebo jazycích“, což podle odstavce 5 tohoto článku znamená „všechny úřední jazyky [Unie], jedná-li se o akty s obecnou působností, a v případě ostatních aktů, jazyky subjektů, jimž jsou akty určeny“.
- 120 Podle informací, které Komise uvedla na jednání, je nicméně třeba zohlednit články 6 a 12 až 14 jednacího řádu Komise, jakož i prováděcí pravidla k těmto článkům. Ostatně právě na základě těchto pravidel byl podle názoru Komise vydán dokument nazvaný „Jazykové požadavky podle postupu přijímání“.
- 121 Článek 6 jednacího řádu Komise v odstavci 1 stanoví, že „[p]ředseda stanoví pořad jednání každého zasedání Komise“, a v odstavci 4, že „[p]ořad jednání a potřebné dokumenty jsou členům Komise oznamovány za podmínek stanovených v souladu s prováděcími pravidly“.
- 122 Pokud jde o články 12 až 14 jednacího řádu Komise, ty se týkají ostatních rozhodovacích řízení, než je ústní postup upravený v článku 8 jednacího řádu, a upravují písemný postup, postup na základě zmocnění a postup na základě přenesené pravomoci. Pokud jde konkrétně o písemný postup, čl. 12 odst. 2 jednacího řádu stanoví, že „se znění návrhu písemně oznámí všem členům Komise za podmínek stanovených Komisí podle prováděcích pravidel“.
- 123 Všechna ustanovení jednacího řádu Komise uvedená v bodě 122 výše jsou vysvětlena v prováděcích pravidlech k tomuto nařízení ze dne 24. února 2010.

124 Konkrétněji prováděcí pravidla k článku 6 jednacího řádu Komise obsahují odstavec 6-4, nadepsaný „Předkládání a distribuce dokumentů a jazykový režim“, který stanoví následující:

„6-4.3 Dokumenty, které mají být posouzeny na zasedání Komise, jsou oznamovány členům Komise:

- v jazycích určených předsedou s přihlédnutím k minimálním potřebám členů Komise
- jakož i v jazyce nebo jazycích nezbytných zejména pro účely vstupu aktu v platnost a jeho oznámení adresátům

[...]

6-4.5 Úřední předání dalším orgánům Společenství nebo zveřejnění v [Úředním věstníku] vyžaduje, aby texty byly dostupné ve všech úředních jazycích.

6-4.6 Předseda rozhoduje o každé situaci, kdy nejsou splněny podmínky stanovené v [odstavci] [...] 6-4.3, první odrážce. Podle okolností může rozhodnout o odložení otázky na pořad jednání následujícího zasedání.

Odklad je nutný, pokud jazyk nebo jazyky nezbytný/é zejména pro účely vstupu aktu v platnost a jeho oznámení adresátům není/nejsou v okamžiku přijetí aktu k dispozici.“

125 Kromě toho prováděcí pravidla k článku 12 jednacího řádu Komise zahrnují odstavec 12-13, nadepsaný „Jazykový režim písemných postupů“, který stanoví:

„12-13.1 Dokumenty předložené v písemném postupu jsou oznamovány členům Komise:

- v jazycích určených předsedou s přihlédnutím k minimálním potřebám členů Komise. Předseda posuzuje jakoukoli výjimečnou situaci (jako jsou zejména závažné krizové situace, přírodní katastrofy nebo jiné zvláštní situace), kdy dokumenty nemohou být k dispozici z řádně odůvodněných důvodů,
- jakož i v jazyce nebo jazycích nezbytném/nezbytných zejména pro účely vstupu aktu v platnost a jeho oznámení adresátům

[...]

12-13.3 Úřední předání dalším orgánům Společenství nebo zveřejnění v [Úředním věstníku] vyžaduje, aby byly dokumenty dostupné ve všech úředních jazycích.“

126 Kromě toho, pokud jde o společná prováděcí pravidla k článkům 13 a 14 jednacího řádu Komise, odstavec 13/14-4, nadepsaný „Jazykový režim zmocnění nebo přenesené pravomoci“, zní takto:

„13/14-4.1 Pro výkon přenesených pravomocí musí být dokumenty dostupné podle okolností v následujících jazykových verzích:

- nezbytný jazyk nebo nezbytné jazyky ke dni vstupu aktu v platnost;
- jazyk nebo jazyky nezbytné pro oznámení aktu jeho adresátům;
- jazyk nebo jazyky, jak jsou určeny předsedou s přihlédnutím k minimálním potřebám členů Komise nebo odpovídající potřebám spojeným s přijetím aktu v ostatních případech

[...]

13/14-13.3 Úřední předání dalším orgánům Společenství nebo zveřejnění v [Úředním věstníku] vyžaduje, aby texty byly dostupné ve všech úředních jazycích.“

- 127 Pokud jde konečně o dokument nazvaný „Jazykové požadavky podle postupu přijímání“, jeho cílem je podle Komise především upřesnit prováděcí pravidla jednacího řádu Komise převzatá v bodech 124 až 126 výše. Tento dokument odkazuje zejména na používání „procedurálních jazyků“, což je pojem, který, jak vyplývá z argumentace Komise, musí být chápán tak, že označuje jazyky, které slouží k pochopení obsahu návrhu aktu za účelem jeho přijetí sborem komisařů nebo případně pověřeným orgánem. Z uvedeného dokumentu vyplývá, že „procedurálními jazyky“ jsou angličtina, francouzština a němčina a že se jejich používání liší podle typu postupu přijímání.
- 128 Pokud jde o ústní a písemné postupy, dokument nazvaný „Jazykové požadavky podle postupu přijímání“ tak uvádí, že návrh aktu a jeho případné přílohy se předkládají členům Komise ve třech procedurálních jazycích, jakož případně i v jazyce nebo jazycích nezbytných pro vstup dotčeného aktu v platnost nebo pro jeho oznámení. Rovněž se v tomto dokumentu uvádí, že po přijetí takového aktu musí ostatní jazyky, které jsou případně nezbytné pro zveřejnění nebo předání dalším unijním orgánům, následovat co nejrychleji.
- 129 Pokud jde o postupy na základě zmocnění nebo přenesené pravomoci, z dokumentu nazvaného „Jazykové požadavky podle postupu přijímání“ vyplývá, že pověřený orgán může přijmout akt na základě jediného procedurálního jazyka, ale že případně musí být zpřístupněn i jiný jazyk nebo jazyky nezbytné pro vstup tohoto aktu v platnost nebo pro jeho oznámení. Kromě toho se v dotčeném dokumentu stejně jako v případě ústních a písemných postupů uvádí, že ostatní jazyky, které jsou případně nezbytné pro zveřejnění nebo předání jiným unijním orgánům, musí následovat co nejrychleji.
- 130 Kromě toho dokument nazvaný „Jazykové požadavky podle postupu přijímání“ stanoví, že předseda Komise může za určitých podmínek v jednotlivých případech nebo trvale povolit výjimky, pokud jde o počet procedurálních jazyků, které je třeba použít pro zahájení postupu přijetí, nebo jak pro zahájení takového postupu, tak pro přijetí aktu.
- 131 Pokud jde konkrétně o trvalé výjimky, dokument nazvaný „Jazykové požadavky podle postupu přijímání“ stanoví, že mohou být povoleny pro určité opakující se případy prostřednictvím úředních sdělení generálního tajemníka nebo kanceláře předsedy. Pro ilustraci lze uvést, že dotčený dokument zmiňuje výjimky povolené pro rozhodnutí nebo sdělení přijímaná zejména prostřednictvím písemného postupu v mnoha oblastech, tedy v oblasti přijímání omezujících opatření na základě článku 29 SEU, nástroje stability, vnějších vztahů, individuálních rozhodnutí v oblasti státních podpor, prováděcích opatření v oblasti kartelových dohod, zneužití dominantního postavení a spojování podniků a konečně v oblasti podpisu rámcových dohod s mezinárodními subjekty.
- 132 V tomto ohledu je třeba uvést, že dokumenty uvedené v bodech 107 a 108 výše posuzovány jako celek nemohou být považovány za prováděcí pravidla k jednacímu řádu Komise týkající se obecného jazykového režimu stanoveného nařízením č. 1 ve smyslu jeho článku 6. Jak uvedla Komise ve svých odpovědích na organizační procesní opatření, která jí v rámci projednávané věci zaslal Tribunál, tyto dokumenty pouze odrážejí dlouhodobě ustálenou administrativní praxi tohoto orgánu, která spočívá v používání angličtiny, francouzštiny a němčiny jako jazyků, v nichž musí být dokumenty k dispozici, aby mohly být předloženy ke schválení sboru komisařů.
- 133 Pokud jde konkrétně o povahu dokumentu nazvaného „Jazykové požadavky podle postupu přijímání“, Komise uvedla, že se jedná o výňatek z „Příručky operačních postupů“, a sice z interního elektronického průvodce vypracovaného útvaru jejího generálního sekretariátu, jehož cílem je zejména kodifikovat uvedenou administrativní praxi. Pokud jde o datum přijetí a časovou působnost tohoto

průvodce, Komise se omezila na odkaz na oznámení svého generálního tajemníka SEC (2003) 153 určené generálním ředitelům a vedoucím útvarů, ze dne 11. února 2003, týkající se aktualizace uvedeného průvodce a jeho distribuce na intranetové stránce Komise.

- 134 Přitom i za předpokladu, že by verze předložená Komisí s její žalobní odpovědí byla skutečně verze existující ke dni zveřejnění napadeného oznámení, výňatek z „Příručky operačních postupů“ nemůže být považován za rozhodnutí jejího předsedy určit jazyky, v kterých mají k dispozici dokumenty předkládané sboru ve smyslu odstavců 6-4.3 první odrážky, 12-13.1 první odrážky a 13/14-4.1 první odrážky prováděcích pravidel k jednacímú řádu Komise. Kromě toho žádná informace ve spisu neumožňuje mít za to, že tento dokument byl formálně schválen předsedou Komise, a tím méně sborem komisařů.
- 135 Komise obecně ve svých odpovědích na organizační procesní opatření, která jí Tribunál v rámci projednávané věci zaslal, uznala, že neexistuje interní rozhodnutí stanovující pracovní jazyky v rámci tohoto orgánu.
- 136 Po těchto úvodních upřesněních je třeba konstatovat, že jelikož jejich jediným cílem je vymezit jazyky nezbytné pro průběh různých rozhodovacích postupů Komise, soubor dokumentů, které Komise předložila, nemůže odůvodnit omezení volby druhého jazyka dotčeného výběrového řízení na angličtinu, francouzštinu a němčinu s ohledem na funkční zvláštnosti pracovních míst, kterých se týká napadené oznámení.
- 137 Konkrétněji z těchto dokumentů ani *a fortiori* z jiných informací obsažených ve spise nevyplývá, že existuje nezbytná spojitost mezi rozhodovacími postupy Komise, zejména těmi, které probíhají v rámci sboru komisařů, a služebními povinnostmi, které budou moci úspěšní kandidáti sporného výběrového řízení vykonávat, a sice činnosti v oblasti auditu, jak jsou uvedeny v bodě 96 výše. I za předpokladu, že by členové dotčeného orgánu používali v rámci svých jednání výlučně určitý jazyk či určité jazyky, bez dalšího vysvětlení totiž nelze vycházet z domněnky, že nově přijatý úředník, který neovládá žádný z těchto jazyků, nebude schopen v rámci dotčeného orgánu okamžitě podávat užitečné pracovní výkony [rozsudek ze dne 15. září 2016, Itálie v. Komise, T-353/14 a T-17/15, EU:T:2016:495, body 121 a 122 (nezveřejněné)]. To platí tím spíše, že v projednávané věci se jedná o vcelku specifické pracovní úkoly, které nemají *a priori* žádnou úzkou souvislost s prací sboru členů Komise.
- 138 Z dokumentů předložených Komisí rovněž nevyplývá, že její útvary při každodenní práci skutečně používají všechny tři jazyky kvalifikované jako „procedurální jazyky“. Kromě toho, ze sdělení SEC (2000) 2071/6 (viz bod 116 výše) vyplývá, že překladatelská služba tohoto orgánu je „plně“ zapojena do rozhodovacího procesu. V tomto sdělení je rovněž zmíněna lhůta nezbytná k získání překladů, včetně dokumentů opravených právníky lingvisty, jakož i nutnost včasného předání dotčených dokumentů překladatelské službě. Z těchto odkazů tedy vyplývá, že věcně odpovědným za vyhotovení dokumentu není útvar, nýbrž GŘ pro překlady, které vypracovává verze tohoto dokumentu v procedurálních jazycích nezbytných k tomu, aby byly předány sboru členů Komise, neboť úkolem příslušného útvaru je pouze ověření přeloženého textu. Podle všeho si lze jen obtížně představit, že by útvar, kromě zmíněného generálního ředitelství, mohl od každého svého zaměstnance vyžadovat, aby vypracoval tři jazykové verze dokumentů, které mají být předloženy sboru k přijetí.
- 139 Konečně vzhledem k tomu, že žádný úředník není povinen mít uspokojivou znalost všech tří jazyků požadovaných napadeným oznámením, je stejně tak obtížně představitelné, že by vypracování návrhu aktu v jazykových verzích požadovaných pro jeho předání tomuto sboru bylo současně rozděleno mezi odpovídající počet úředníků útvaru odpovědného za vypracování tohoto návrhu. Ještě obtížněji je tvrzení Komise představitelné vzhledem k tomu, že neexistuje žádná záruka, že úředníci, kteří mají uspokojivou znalost všech tří dotčených jazyků, budou přijímáni do každého útvaru.

- 140 Výše uvedené posouzení nemůže být zpochybněno argumenty, které Komise vyvozuje ze sdělení SEC (2006) 1489 final. Podle Komise z tohoto dokumentu, zejména z jeho přílohy nadepsané „Pravidla pro překlad po roce 2006“, vyplývá, že pokud jde o dokumenty k vnitřnímu použití, je kromě případného závazného jazyka vyžadován pouze překlad do angličtiny, francouzštiny a němčiny. Kromě toho uvedené sdělení podle Komise prokazuje, že kromě GŘ pro překlady ostatní útvary Komise musí vypracovávat překlady za využití jazykových znalostí svých zaměstnanců, známé jako „šedé“ překlady.
- 141 V tomto ohledu je třeba uvést, že obsah sdělení SEC (2006) 1489 final ve svém důsledku nevyvrací, nýbrž právě naopak potvrzuje posouzení uvedené v bodech 138 a 139 výše. „Pravidla pro překlady po roce 2006“, která jsou uvedena v příloze k tomuto sdělení, totiž uvádějí angličtinu, francouzštinu a němčinu pouze jako cílové jazyky, do kterých mají být přeloženy určité kategorie dokumentů, aniž jakkoliv definují zdrojový jazyk. Kromě toho je pro převážnou většinu kategorií dokumentů uvedených v této příloze stanoven překlad do všech úředních jazyků, přičemž překlad pouze do angličtiny, francouzštiny a němčiny je ve skutečnosti výjimkou.
- 142 Na druhé straně, pokud jde o argument vycházející z provádění „šedých“ překladů, tento argument není podložen žádným poznatkem o přesném poměru tohoto druhu překladů ve vztahu k celkovému objemu překladů vypracovaných v Komisi. I když se ve sdělení SEC (2006) 1489 final v bodě 2.2 uznává, že je „mimořádně obtížné tyto překlady vyčíslit na základě nedostatku spolehlivých ukazatelů“, obsahuje nicméně v bodě 3.1 odhad pro rok 2007, podle kterého překlady vypracované GŘ pro překlady měly dosáhnout 1 700 000 stran, zatímco „šedé“ překlady měly dosáhnout 100 000 stran. Nicméně vzhledem k tomu, že posledně uvedené číslo odpovídá všem jiným útvarům Komise než GŘ pro překlady, je více než zřejmé, že „šedé“ překlady představovaly pouze velmi omezené množství ve vztahu k objemu vypracovanému tímto GŘ. Konečně a především, žádná skutečnost vyplývající ze spisu neumožňuje prokázat, že tři výše uvedené jazyky jsou jazyky, do kterých jsou tyto „šedé“ překlady vyhotovovány.
- 143 Za těchto podmínek a aniž je nezbytné rozhodovat o přípustnosti této písemnosti, je třeba mít za to, že sdělení SEC (2006) 1489 final není pro řešení projednávaného sporu relevantní.
- 144 V každém případě a i nezávisle na existenci spojitosti mezi rozhodovacími postupy Komise a konkrétními pracovními úkoly, kterých se týká napadené oznámení, je nutno konstatovat, že dokumenty předložené tímto orgánem zdaleka neuvádějí výlučné užívání tří „procedurálních“ jazyků v postupech, kterých se týkají.
- 145 Z dokumentu nazvaného „Jazykové požadavky podle postupu přijímání“ vykládaného ve světle prováděcích pravidel k jednacímu řádu Komise totiž vyplývá, že platí, že zahájení postupu přijímání obecně a aniž je dotčena možnost používat jediný jazyk v postupu na základě zmocnění a přenesené pravomoci vyžaduje, aby byl návrh aktu předložen ve třech procedurálních jazycích. Nic to však nemění na tom, že přijetí tohoto návrhu může činit nebo nutně činí, podle požadavků vyplývajících z povahy dotčeného aktu, nezbytnou jeho dostupnost rovněž v jedné nebo více jiných jazykových verzích, nebo dokonce, pokud má být dotčený akt zveřejněn v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo být zaslán jiným orgánům, ve všech úředních jazycích Unie.
- 146 Na druhé straně, jak rovněž vyplývá z dokumentu nazvaného „Jazykové požadavky podle postupu přijímání“, existují výjimky, pokud jde o počet procedurálních jazyků používaných pro zahájení postupu přijímání, nebo také pro přijetí návrhu aktu (viz bod 130 výše).
- 147 Pokud jde konkrétně o trvalé výjimky uvedené v bodě 131 výše, dokument nazvaný „Jazykové požadavky na postup přijímání“ například uvádí, že individuální rozhodnutí v oblasti státních podpor jsou vypracována v jednom z procedurálních jazyků, „obecně v angličtině nebo francouzštině“. Pokud jde o ostatní oblasti, kterých se týká tento druh výjimky, sdělení generálního tajemníka Komise, které Komise předložila Tribunálu v odpověď na organizační procesní opatření, dovolují předložení

návrhů aktu v jediném procedurálním jazyce. Je však nutno konstatovat, že tato sdělení neuvádějí ten ze tří procedurálních jazyků, který lze konkrétně použít, což neumožňuje vyvodit z dotčeného sdělení užitečné závěry.

148 Kromě toho je třeba mít na paměti, že podle dokumentu nazvaného „Jazykové požadavky podle postupu přijímání“ je vždy možné přiznat jednorázovou výjimku týkající se jazykového režimu daného návrhu aktu, a to bez ohledu na druh rozhodovacího procesu.

149 S ohledem na výše uvedenou analýzu je třeba konstatovat, že dokumenty předložené Komisí neumožňují prokázat, že omezení volby druhého jazyka výběrového řízení dotčeného napadeným oznámením je s to uspokojit skutečné potřeby služby, a tudíž prokázat, že s ohledem na funkční zvláštnosti pracovních míst, kterých se toto oznámení týká, existuje zájem služby na tom, aby nově přijaté osoby byly schopny ihned podávat pracovní výkony.

– *Ke skutečnostem týkajícím se jazyků, které používají zaměstnanci Komise pověřeni pracovními úkoly v útvaru auditu*

150 Komise předkládá dvě přílohy obsahující statistické údaje shromážděné GR pro zaměstnance o jazycích, které používají úředníci a zaměstnanci v jejich různých útvarech a pověřeni auditními pracovními úkoly. Podle Komise jsou tyto přílohy s to prokázat, že angličtina, francouzština a němčina jsou třemi jazyky, které administrátoři vykonávající takové úkoly, jako jsou úkoly uvedené v napadeném oznámení, používají jako pracovní jazyky nebo dorozumívací jazyky.

151 Italská republika uvádí, že údaje týkající se jazykových znalostí dotčených zaměstnanců neumožňují vyvodit závěry o skutečném stavu interní komunikace v rámci dotčených útvarů. Naproti tomu jediným relevantním prvkem je otázka, jaký je hlavní dorozumívací jazyk či jazyky, to znamená jazyky umožňující účinnou komunikaci mezi osobami majícími různé mateřské jazyky.

152 Na prvním místě je třeba uvést, že příloha nadepsaná „Údaje o používání angličtiny, francouzštiny a němčiny jako dorozumívacích jazyků zaměstnanců Komise činnými v oblasti auditu k 30.09.2016“ shrnuje znalosti prvního, druhého a třetího jazyka uvedené administrátory z kategorií úředníků a dočasných zaměstnanců, kteří jsou pověřeni interním auditem, externím auditem a správou politik v oblasti auditu (policy officers), tedy celkem 430 administrátorů.

153 Pokud jde o údaje týkající se „jazyka 1“, tedy zjevně mateřského jazyka dotčených osob [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 15. září 2016, Itálie v. Komise, T-353/14 a T-17/15, EU:T:2016:495, bod 134 (nezveřejněný)], prvními třemi uváděnými jazyky jsou francouzština (68 osob), nizozemština (53 osob) a angličtina (46 osob), pak mimo jiné španělština (31 osob), jakož i němčina (26 osob) a italština (26 osob).

154 Pokud jde o údaje týkající se „jazyka 2“, prvními třemi uváděnými jazyky jsou angličtina (312 osob), francouzština (72 osob) a němčina (14 osob), po nichž následuje zejména italština (7 osob), španělština (5 osob) a nizozemština (4 osob). Pokud jde o úroveň znalosti takto uváděných jazyků, Komise na jednání upřesnila, že je třeba mít za prokázané, že tato úroveň odpovídá úrovni B2 společného evropského referenčního rámce pro jazyky, což tak potvrzuje „uspokojivou“ znalost.

155 Konečně, pokud jde o údaje týkající se „jazyka 3“, francouzština (184 osob), angličtina (51 osob) a němčina (49 osob) představují první tři uváděné jazyky, přičemž následujícími třemi jazyky jsou španělština (29 osob), nizozemština (25 osob) a italština (8 osob). Komise v návaznosti na dotaz Tribunálu nebyla na jednání s to poskytnout upřesnění ohledně úrovně znalosti jazyků uváděných za tímto účelem.

- 156 Kromě toho je třeba uvést, jak vyplývá z přílohy nazvané „Údaje o používání angličtiny, francouzštiny a němčiny jako dorozumívacích jazyků zaměstnanců Komise činnými v oblasti auditu k 30.09.2016“, že údaje v ní obsažené představují stav těchto jazykových znalostí ke dni pozdějšímu, než je datum zveřejnění napadeného oznámení, a sice 12. květen 2016. Nicméně s ohledem na krátkou dobu, která uplynula mezi těmito dvěma daty, mohou být tyto údaje považovány za celkově odrážející stav jazykových znalostí ke dni tohoto zveřejnění. V důsledku toho je třeba k uvedené příloze přihlídnout při posouzení opodstatněnosti důvodu vycházejícího z potřeby, aby nově přijaté osoby byly schopny ihned podávat pracovní výkony, jak bylo uvedeno v napadeném oznámení.
- 157 Je však nutno konstatovat, že dotčené údaje pouze zaznamenávají jazykové znalosti administrátorů, kteří vykonávají audity v rámci Komise. V důsledku toho tyto údaje neumožňují samy o sobě ani ve spojení s dokumenty zkoumanými v bodech 106 až 149 výše určit, který jazyk či jazyky jsou dorozumívacím jazykem či jazyky skutečně používanými jednotlivými službami, ze kterých tyto údaje pocházejí, při každodenní práci, či dokonce jazyk nebo jazyky, které jsou nezbytné k plnění úkolů uvedených v napadeném oznámení. Tyto údaje tudíž neumožňují určit ten jazyk nebo ty jazyky, jejichž uspokojivá znalost by z úspěšných kandidátů výběrového řízení dotčeného napadeným oznámením činila administrátory schopnými ihned podávat pracovní výkony.
- 158 Ze stejných důvodů nemohou být doplňující skutečnosti, které uvedla Komise a týkají se jazykových znalostí jejich zaměstnanců, kteří pracují v oblasti auditu a jsou zařazeni do funkční skupiny AST a do kategorie smluvních zaměstnanců, relevantní pro řešení projednávaného sporu.
- 159 Kromě toho je třeba připomenout, jak vyplývá z judikatury, že omezení výběru druhého jazyka kandidátů výběrového řízení na omezený počet úředních jazyků nelze považovat za objektivně odůvodněné a přiměřené, pokud jsou mezi těmito jazyky kromě jazyka, jehož znalost je žádoucí, ba dokonce nezbytná, uvedeny další jazyky, které potenciálním úspěšným kandidátům výběrového řízení nepřiznávají žádnou zvláštní výhodu oproti jinému úřednímu jazyku. Pokud jsou jako alternativa k jedinému jazyku, jehož znalost představuje pro nově přijatého úředníka výhodu, uznány jiné jazyky, jejichž znalost výhodu nepředstavuje, neexistuje žádný platný důvod pro to, aby nebyly uznány i všechny ostatní úřední jazyky [rozsudek ze dne 15. září 2016, Itálie v. Komise, T-353/14 a T-17/15, EU:T:2016:495, bod 140 (nezveřejněný)].
- 160 I kdyby bylo třeba mít za to, že jazykové znalosti aktivních zaměstnanců mohou naznačovat, že k tomu, aby mohla být nově přijatá osoba schopna ihned podávat pracovní výkony v rámci interní komunikace, musí ovládat jazyk, jehož používání je mezi těmito zaměstnanci obzvláště hojně rozšířeno, nemohou tak údaje, které v projednávané věci předložila Komise, odůvodnit omezení možnosti volby druhého jazyka dotčeného výběrového řízení v napadeném oznámení.
- 161 Z analýzy údajů týkajících se jazyků uváděných jako „jazyk 1“ a „jazyk 2“ totiž vyplývá (viz body 153 a 154 výše), že pouze uspokojivá znalost angličtiny by mohla být považována za znalost poskytující výhodu potenciálním úspěšným uchazečům dotčeného výběrového řízení. Naproti tomu tyto údaje neumožňují vysvětlit, proč by uchazeč, který má například důkladnou znalost italštiny a uspokojivou znalost němčiny, mohl být schopen ihned podávat pracovní výkony, pokud jde o interní komunikaci, zatímco uchazeč, který má důkladnou znalost italštiny a uspokojivou znalost nizozemštiny nebo španělštiny, by je podávat nemohl.
- 162 Pokud jde dále o údaje týkající se „jazyka 3“, je třeba upřesnit, že i když jejich obsah nijak nemění posouzení uvedené v bodě 161 výše, tyto údaje nemohou být v žádném případě zohledněny. Z článku 45 odst. 2 služebního řádu totiž vyplývá, že schopnost pracovat ve třetím jazyce je předběžnou podmínkou pro první povýšení po přijetí úředníka do služby. V projednávané věci přitom z přílohy poskytnuté Komisí nijak nevyplývá, že všichni úředníci, o kterých příloha hovoří, již takovou schopnost prokázali nebo že byli poprvé povýšeni. Kromě toho se uvedená příloha netýká pouze úředníků, nýbrž také dočasných zaměstnanců a smluvních zaměstnanců, přičemž na dočasné

a smluvní zaměstnance se nevztahuje stejný režim povyšování stanovený ve služebním řádu (pokud jde o smluvní zaměstnance, v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 26. března 2019, Španělsko v. Parlament, C-377/16, EU:C:2019:249, bod 58).

- 163 Z toho vyplývá, že údaje týkající se jazykových znalostí zaměstnanců Komise činných v oblasti auditu neumožňují odůvodnit omezení výběru druhého jazyka dotčeného výběrového řízení s ohledem na cíl mít k dispozici úspěšné uchazeče, kteří jsou schopni ihned podávat pracovní výkony.
- 164 Na druhém místě Komise předložila dokument obsahující údaje shromážděné od jejího útvaru interního auditu, z něhož vyplývá, že konzultace posledně uvedeného útvaru s ostatními útvary Komise probíhají jenom v angličtině a francouzštině, přičemž závěrečné zprávy o auditu jsou přijímány pouze v anglickém jazyce.
- 165 Vzhledem k tomu, že tento dokument neobsahuje žádnou skutečnost, která by mohla prokázat používání němčiny jako pracovního jazyka nebo dorozumivacího jazyka v rámci dotčených služeb, nelze jej považovat za relevantní pro řešení projednávaného sporu.

iii) Ke skutečnostem týkajícím se fungování Účetního dvora

- 166 Komise předložila tři přílohy týkající se Účetního dvora, z nichž první dvě se týkají určitých jazykových požadavků uplatňovaných v rámci tohoto orgánu, a třetí se týká jazykových znalostí jeho zaměstnanců. Tyto dokumenty jsou podle ní s to prokázat, že dorozumivacími jazyky, které útvary Účetního dvora používají, jsou angličtina, francouzština a němčina.
- 167 Italská republika zpochybňuje relevanci těchto příloh tvrzením, že první dvě se týkají pouze přípravy a průběhu jednání členů Účetního dvora, zatímco třetí neumožňuje vyvodit závěry o jazycích, které slouží jako dorozumivací jazyky v rámci útvarů tohoto orgánu.

– Ke skutečnostem týkajícím se interní praxe Účetního dvora v jazykové oblasti

- 168 Na prvním místě Komise předkládá rozhodnutí Účetního dvora 22/2004 ze dne 25. května 2004 o pravidlech pro překlad dokumentů pro zasedání jeho členů, auditních skupin a administrativního výboru (dále jen „rozhodnutí 22/2004“). V odpovědi na organizační procesní opatření Komise na jednání potvrdila, že toto rozhodnutí bylo použitelné ke dni zveřejnění napadeného oznámení a že je ostatně stále platné, avšak neposkytla k tomu doplňující informace.
- 169 Vzhledem k tomu, že rozhodnutí 22/2004 bylo k tomuto datu skutečně použitelné, je třeba uvést, že podle jeho článku 1 „jsou pracovními/pivotními jazyky Účetního dvora angličtina a francouzština“.
- 170 Článek 2 rozhodnutí 22/2004 stanoví, že „[v]šechny žádosti o překlad se podávají prostřednictvím počítačového systému žádosti o překlad (Artemis)“.
- 171 Článek 4 rozhodnutí 22/2004 uvádí následující:
- „Všechny původní dokumenty se vypracovávají v jednom z pracovních jazyků. Pouze významné části dokumentů, k jejichž vyhotovení přispěla více než jedna služba, mohou být výjimkou z tohoto pravidla [...] Po předložení prvního překladu je dokument považován za jednojazyčný.“
- 172 Nejprve je nutno konstatovat, jak správně poznamenává Italská republika, že rozhodnutí 22/2004 nemůže být v projednávané věci relevantní, jelikož neobsahuje žádný poznatek týkající se používání němčiny jako pracovního jazyka nebo dorozumivacího jazyka v útvarech Účetního dvora.

- 173 V každém případě je třeba uvést, že věcná působnost rozhodnutí 22/2004 se omezuje na „překlad dokumentů pro zasedání [Účetního] dvora, auditních skupin a administrativního výboru“. Na rozdíl od toho, co tvrdí Komise, tudíž dotčené rozhodnutí neumožňuje vyvodit užitečné závěry o pracovních jazycích nebo dorozumívacích jazycích používaných všemi útvary Účetního dvora.
- 174 Konečně, i když zejména z článků 2 a 4 rozhodnutí 22/2004 vyplývá, že všechny původní dokumenty jsou vypracovávány v jednom z pracovních jazyků, aby byly následně předány příslušnému útvaru Účetního dvora k překladu, není z nich podle všeho možné vyvodit konkrétní rozsah zapojení překladatelské služby tohoto orgánu. Dotčené rozhodnutí zejména neuvádí, zda vypracování dokumentu ve druhém pracovním jazyce zajišťuje útvar odpovědný za vypracování tohoto dokumentu v prvním pracovním jazyce, nebo překladatelská služba. Z tohoto rozhodnutí tak nelze vyvodit žádný užitečný závěr, pokud jde o pracovní jazyky nebo dorozumívací jazyky používané útvary Účetního dvora a konkrétně útvary, do nichž by byli případně přijati úspěšní uchazeči výběrového řízení, jehož se týká napadené oznámení (viz bod 138 výše).
- 175 Na druhém místě Komise předkládá sdělení jednoho z bývalých předsedů Účetního dvora určené členům, ze dne 11. listopadu 1983, o simultánním tlumočení na zasedáních Účetního dvora. K tomuto sdělení je přiložen jednak zápis z užšího zasedání ze dne 12. října 1982 o režimu tlumočení pro zasedání Účetního dvora a jednak sdělení určené členům, rovněž podepsané tímto předsedou a datované téhož dne týkající se tlumočení a faktické organizace zasedání Účetního dvora.
- 176 Zpráva ze dne 12. října 1982 popisuje „systém obecných pravidel“ pro simultánní tlumočení na zasedáních Účetního dvora. Podle tohoto systému má každý člen možnost vyjádřit se ve svém vlastním jazyce, takže tlumočení je zajištěno ve všech jazycích členů účastnících se dané schůze. Uvedený systém byl zmírněn zavedením „částečně rozvolňujícího“ opatření, které bylo jednomyslně přijato na zasedání téhož dne, na které odkazuje zápis citovaný v bodě 175 výše. Podle tohoto opatření, které se mělo používat namísto „systému obecných pravidel“, dokud bude požívat jednomyslnosti členů Účetního dvora, se tlumočení zajišťovalo do „dostatečného počtu jazyků, jimž rozumí každý z členů“. Konečně, jak vyplývá ze sdělení ze dne 11. listopadu 1983, uvedené opatření bylo na základě společné dohody členů Účetního dvora dále zjednodušeno tak, že každému členovi bylo umožněno vyjádřit se dle volby v angličtině, francouzštině nebo němčině se simultánním překladem do dvou dalších jazyků. Tento „minimalistický“ systém tlumočení byl přijat „s jediným cílem reagovat na faktickou situaci, která v té době existovala v rámci Účetního dvora vzhledem k různým jazykovým schopnostem, které tehdy členové měli, a vzhledem k dobré vůli každého z nich“. Jak na jednání uvedla Komise, tento „minimalistický“ systém se používá i nadále.
- 177 Je nutno konstatovat, že dokumenty uvedené v bodech 175 a 176 výše neumožňují určit, jaký je pracovní jazyk či jazyky nebo dorozumívací jazyk či jazyky používané v útvarech, do nichž by byli přijati úspěšní kandidáti výběrového řízení dotčeného napadeným oznámením, nýbrž se týkají pouze režimu tlumočení na zasedáních členů Účetního dvora.
- 178 Kromě toho je třeba uvést, že předmět těchto dokumentů týkajících se režimu tlumočení na zasedáních členů Účetního dvora se zřetelně liší od předmětu rozhodnutí 22/2004, tak jak byl uveden v bodě 173 výše. Argument Komise, kterým se v podstatě snaží prokázat, že zejména v návaznosti na sdělení ze dne 11. listopadu 1983 byla němčina přidána ke dvěma „pracovním/pivotním jazykům“, kterými jsou podle pozdějšího rozhodnutí 22/2004 angličtina a francouzština, tudíž nemůže obstát.
- 179 Navíc i za předpokladu, že by sdělení ze dne 11. listopadu 1983 odráželo praxi, která je stále aktuální, pokud jde o tlumočení na zasedáních členů Účetního dvora, nic to nemění na tom, jak vyplývá ze samotného znění tohoto sdělení, že taková faktická situace spočívá na společné dohodě těchto členů, jakož i na „dobré vůli“ každého z nich, tedy na skutečnostech, které se mohou kdykoli změnit.
- 180 Z výše uvedeného vyplývá, že dokumenty předložené Komisí k vnitřní jazykové praxi Účetního dvora nejsou pro řešení projednávaného sporu relevantní.

– *Ke skutečností týkajícím se jazyků, které používají zaměstnanci Účetního dvora*

- 181 Kromě toho Komise předkládá tabulku nadepsanou „Jazyky, kterými hovoří zaměstnanci Účetního dvora v činné službě k 30.09.2016“, z níž podle ní vyplývá, že angličtina, francouzština a němčina představují jazyky, kterými tito zaměstnanci jakožto druhým a třetím jazykem hovoří nejčastěji.
- 182 Italská republika zpochybňuje relevanci tohoto dokumentu, když zejména uvádí, že tento dokument pouze zaznamenává jazykové znalosti zaměstnanců Účetního dvora a že navíc způsob, jakým byl vypracován, činí tento dokument zcela nesrozumitelným.
- 183 V tomto ohledu je třeba uvést, že uvedená tabulka obsahuje údaje o znalostech, které „auditoři“, úředníci ve funkční skupině AD, jakož i všichni úředníci Účetního dvora uvedli jako první, druhý a třetí jazyk.
- 184 Bez ohledu na skutečnost, že se tyto údaje vztahují k datu 30. září 2016 (viz bod 156 výše), je třeba uvést, pokud jde o část této tabulky týkající se „auditorů“ (303 osob), a sice administrátorů, u nichž lze předpokládat, že jejich úkoly odpovídají pracovním úkolům uvedeným v napadeném oznámení, že s výjimkou údajů týkajících se „jazyka 3“ (viz bod 162 výše) je angličtina uváděna jako „jazyk 1“ 14 osobami a jako „jazyk 2“ 228 osobami, francouzština jako „jazyk 1“ 39 osobami a jako „jazyk 2“ 45 osobami a němčina jako „jazyk 1“ 30 osobami a jako „jazyk 2“ 19 osobami. Následují zejména španělština (jako „jazyk 1“ uváděna 24 osobami a jako „jazyk 2“ 3 osobami) a italština (jako „jazyk 1“ uváděna 22 osobami a jako „jazyk 2“ 3 osobami), zatímco polštinu jako „jazyk 1“ uvádí 30 osob.
- 185 Je však nutno konstatovat, že stejně jako údaje předložené Komisí, pokud jde o její vlastní zaměstnance (viz bod 157 výše), údaje obsažené v uvedené tabulce pouze zaznamenávají jazykové znalosti různých kategorií úředníků Účetního dvora. V důsledku toho tyto údaje neumožňují samy o sobě ani ve spojení s dokumenty zkoumanými v bodech 168 až 180 výše určit, který jazyk či jazyky jsou dorozumívacím jazykem či jazyky skutečně používanými službami, ze kterých tyto údaje pocházejí, při každodenní práci, či dokonce určit jazyk nebo jazyky, které jsou nezbytné k plnění úkolů uvedených v napadeném oznámení. Tyto údaje tudíž neumožňují určit ten jazyk nebo ty jazyky, jejichž uspokojivá znalost by z úspěšných kandidátů výběrového řízení dotčeného napadeným oznámením činila osoby schopné ihned podávat pracovní výkony.
- 186 V každém případě tyto údaje nanejvýš umožňují konstatovat, že pouze uspokojivá znalost angličtiny by mohla potenciálním úspěšným kandidátům výběrového řízení dotčeného napadeným oznámením poskytnout výhodu ve smyslu judikatury připomenuté v bodě 159 výše. Naproti tomu tyto údaje neumožňují vysvětlit, proč by uchazeč, který má například důkladnou znalost italštiny a uspokojivou znalost němčiny, mohl být považován za schopného ihned podávat pracovní výkony, pokud jde o interní komunikaci, zatímco uchazeč, který má důkladnou znalost italštiny a uspokojivou znalost španělštiny, by je podávat nemohl.
- 187 V důsledku toho údaje předložené Komisí o jazykových znalostech zaměstnanců Účetního dvora nemohou odůvodnit omezení výběru druhého jazyka dotčeného výběrového řízení ve vztahu k cíli mít k dispozici uchazeče, kteří jsou ihned schopni podávat pracovní výkony.
- 188 S ohledem na analýzu provedenou v bodech 106 až 187 výše je třeba konstatovat, že všechny skutečnosti uvedené Komisí, pokud jde o její vlastní útvary, jakož i informace o Účetním dvoře, nemohou podpořit důvod vycházející z potřeby, aby přijatí administrátoři byli schopni ihned podávat pracovní výkony, jak je uvedeno v napadeném oznámení.

iv) K informacím týkajícím se rozšířené angličtiny, francouzštiny a němčiny jakožto cizího jazyka, kterým se hovoří a ve kterém se studuje v Evropě

- 189 Komise uvádí, že mezi skutečnosti, které je třeba vzít v úvahu při zvažování jednotlivých dotčených zájmů při organizaci výběrového řízení, patří jazyky, které si ke studiu jako druhý jazyk volí ti, kteří se ucházejí o veřejnou službu Unie, a sice „mladí občané Unie“.
- 190 Na podporu své argumentace Komise zaprvé předkládá zprávu statistického úřadu Evropské unie (Eurostat) zveřejněnou ve Statistics in Focus č. 49/2010. Z této zprávy vyplývá, že angličtina je „zdaleka nejstudovanějším cizím jazykem [v Evropě] na všech úrovních vzdělávání, přičemž následuje francouzština, němčina, ruština a v menší míře španělština“, a dále že „jako cizí jazyk, který je zdaleka nejovládanější [v Evropě], je vnímána angličtina, následovaná němčinou, ruštinou, francouzštinou a španělštinou“.
- 191 Zadruhé Komise předkládá zvláštní zprávu Eurobarometru č. 386 z června 2012, z níž dovozuje, že němčina je jazykem, kterým se v Evropě hovoří nejvíce, „jelikož je používána 16 % celkového obyvatelstva Unie, a tři cizí jazyky, které se v Evropě jako druhý jazyk nejvíce studují a kterými se nejvíce hovoří, jsou v pořadí angličtina, kterou hovoří 38 % obyvatelstva Unie, francouzština, kterou hovoří 12 %, a němčina, kterou hovoří 11 %“.
- 192 Konečně zatřetí Komise ke svým písemnostem připojila tiskovou zprávu Eurostatu č. 144/2014 ze dne 25. září 2014 týkající se jazyků, jejichž studium bylo v roce 2012 nejrozšířenější na úrovni nižšího středoškolského vzdělávání, a vyvozuje z toho, že tři dotčené jazyky „jsou podle všeho jazyky, které v Evropě nejvíce studují evropští občané, tedy ti, kteří se účastní výběrových řízení ve smyslu čl. 28 písm. a) služebního řádu“.
- 193 V tomto ohledu je třeba uvést, že dotčené statistické údaje odkazují na všechny občany Unie, včetně osob, které nedosáhly zletilosti, takže nelze předpokládat, že odrážejí správně jazykové znalosti potenciálních uchazečů výběrového řízení, kterého se týká napadené oznámení [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 15. září 2016, Itálie v. Komise, T-353/14 a T-17/15, EU:T:2016:495, bod 142 (nezveřejněný)].
- 194 Kromě toho jedinou věcí, kterou tyto statistiky mohou prokázat, je to, že počet potenciálních uchazečů, jejichž situace je ovlivněna omezením volby jazyků, pokud jde o druhý jazyk výběrového řízení dotčeného napadeným oznámením, na angličtinu, francouzštinu a němčinu, je nižší než v případě, kdyby byla tato volba omezena na jiné jazyky. Tato okolnost přitom nepostačuje k závěru, že dotčené omezení není diskriminační, jelikož případný omezený počet osob, jejichž situace by byla potenciálně dotčena, nemůže představovat platný argument v tomto ohledu [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 15. září 2016, Itálie v. Komise, T-353/14 a T-17/15, EU:T:2016:495, bod 143 (nezveřejněný)].
- 195 Tyto údaje by nanejvýš mohly prokázat přiměřenost dotčeného omezení, pokud by se potvrdilo, že toto omezení odpovídá potřebě útvarů, kterých se týká napadené oznámení, mít k dispozici úspěšné uchazeče schopné ihned podávat pracovní výkony [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 15. září 2016, Itálie v. Komise, T-353/14 a T-17/15, EU:T:2016:495, bod 144 (nezveřejněný)], nebo že odpovídá požadavkům souvisejícím s rozpočtovými a provozními omezeními nebo s povahou výběrového řízení. Jak bylo přitom konstatováno zejména v bodech 91 a 188 výše, Komisi se nepodařilo prokázat, že toto omezení je skutečně takovými úvahami odůvodněno.
- 196 Z těchto důvodů tedy statistické údaje uvedené v bodech 190 až 192 výše nemohou samy o sobě ani společně s dalšími skutečnostmi uvedenými ve spisu, včetně zejména těch, které jsou uvedeny v bodě 89 výše, odůvodnit omezení volby druhého jazyka dotčeného výběrového řízení na angličtinu, francouzštinu a němčinu.

- 197 Je tedy třeba dospět k závěru, že ze všech výše uvedených důvodů není omezení volby uchazečů, pokud jde o druhý jazyk výběrového řízení dotčeného napadeným oznámením, na angličtinu, francouzštinu a němčinu, podle všeho objektivně odůvodněné ani přiměřené vytyčenému prvořadému cíli, kterým je přijímání administrátorů, kteří budou schopni ihned podávat pracovní výkony. Kromě toho a v návaznosti na úvahy uvedené v bodech 85 až 91 výše důvody vycházející z rozpočtových a provozních omezení, jakož i z povahy výběrového řízení, i kdyby byly posuzovány společně s důvodem vycházejícím z potřeby přijmout administrátory, kteří budou schopni ihned podávat pracovní výkony, nemohou odůvodnit dotčené omezení.
- 198 Zásadu takového omezení totiž nestačí obhajovat poukazem na velký počet jazyků, které jsou v článku 1 nařízení č. 1 uznány jako úřední a pracovní jazyky Unie, a na potřebu, která z toho vyplývá, vybrat jako jazyky interní komunikace nebo „dorozumívací jazyky“ omezenější počet jazyků, ba dokonce pouze jeden jazyk. S ohledem na čl. 1d odst. 1 a 6 první větu služebního řádu je ještě třeba objektivně odůvodnit volbu jednoho či více konkrétních jazyků při současném vyloučení ostatních jazyků [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 15. září 2016, Itálie v. Komise, T-353/14 a T-17/15, EU:T:2016:495, bod 156 (nezveřejněný) a citovaná judikatura].
- 199 A právě to ani úřad EPSO, autor napadeného oznámení, ani Komise, žalovaná v řízení před Tribunálem, neučinily.
- 200 V důsledku toho je třeba třetímu a sedmému žalobnímu důvodu uplatněným Italskou republikou vyhovět a napadené oznámení zrušit v rozsahu, v němž omezuje volbu druhého jazyka dotčeného výběrového řízení na angličtinu, francouzštinu a němčinu.
- 201 Kromě toho je třeba poznamenat, že zjištěná protiprávnost rovněž a nezbytně znamená protiprávnost omezení jazyka, který má být použit pro určité testy poslední fáze výběrového řízení dotčeného napadeným oznámením (viz bod 13 výše).

B. K legalitě omezení volby jazyků, které lze použít při komunikaci mezi uchazeči výběrového řízení dotčeného napadeným oznámením a úřadem EPSO

- 202 Předmětem šestého žalobního důvodu uplatněného Italskou republikou je část napadeného oznámení, která se týká omezení volby jazyků, které lze použít při komunikaci mezi uchazeči dotčeného výběrového řízení a úřadem EPSO. Tento žalobní důvod vychází z porušení článku 18 a čl. 24 čtvrtého pododstavce SFEU, článku 22 Listiny, článku 2 nařízení č. 1, jakož i čl. 1d odst. 1 a 6 služebního řádu.
- 203 Podle Italské republiky tato ustanovení přiznávají každému občanovi Unie právo obracet se na orgány v jakémkoli unijním jazyce a obdržet odpověď v témže jazyce, což je právo, které je v projednávané věci porušeno dotčeným omezením. S odkazem na rozsudek ze dne 27. listopadu 2012, Itálie v. Komise (C-566/10 P, EU:C:2012:752), Italská republika uvádí, že jazyk používaný v rámci výběrového řízení, které zdaleka není pouhou otázkou vnitřní organizace, se jeví jako prvek, který mezi dotčným občanem a Unií zakládá vztah ústavněprávní povahy. V důsledku toho musí být jazykem výběrového řízení jazyk občana, tedy uchazeče, který dosud není součástí veřejné služby Unie.
- 204 Italská republika kromě toho poukazuje na zjevný nedostatek odůvodnění napadeného oznámení, neboť toto oznámení se nijak nezmiňuje o důvodech odůvodňujících omezení volby jazyků, v nichž může být přihláška sepsána.
- 205 Španělské království souhlasí s argumentací Italské republiky.
- 206 Komise uvádí, že body rozsudku ze dne 27. listopadu 2012, Itálie v. Komise (C-566/10 P, EU:C:2012:752), kterých se dovolává Italská republika, nejsou v projednávané věci relevantní, jelikož se zabývají pouze otázkou jazyka, ve kterém byla zveřejněna oznámení o výběrových řízeních.

- 207 V každém případě Komise uvádí, že pokud jde o výběrové řízení, kterého se týká napadené oznámení, je třeba rozlišovat podle toho, zda se komunikace týká obecných a abstraktních otázek, nebo zda je specifická, jelikož směřuje k vyjádření zájmu uchazeče na získání pracovního místa v rámci unijní veřejné služby, což zahrnuje zejména podání přihlášky.
- 208 V prvním případě mají uchazeči dle Komise možnost uvést nejméně dva jazyky ze všech unijních jazyků, v nichž chtějí obdržet odpovědi od úřadu EPSO. Argumenty vycházející z porušení ustanovení nařízení č. 1 tak podle Komise nemohou v tomto ohledu obstát. Komise za tímto účelem předkládá kontaktní formulář, který úřad EPSO zpřístupnil uchazečům na svých internetových stránkách, jakož i údaje týkající se jazyků, v nichž tento útvar poskytl odpovědi na otázky nebo žádosti předložené v rámci výběrového řízení, jehož se týká napadené oznámení.
- 209 Ve druhém případě jsou uchazeči povinni používat svůj druhý jazyk výběrového řízení, který si mohou vybrat pouze z angličtiny, francouzštiny nebo němčiny. Takové omezení je podle Komise odůvodněno čl. 28 písm. f) služebního řádu, který ze znalosti dvou unijních jazyků činí podmínku pro přijetí úředníků, ale rovněž požadavkem rovného zacházení s uchazeči. Kromě toho toto omezení podle Komise odpovídá zájmu služby na tom, aby komunikace tohoto druhu probíhala rychle a účinně, aby byla vedena rovným dílem výběrovou komisí, jejíž členové mají vždy jako pracovní jazyky tři výše uvedené jazyky, jakož i úřadem EPSO, a konečně aby neznamenal značnou zátěž, pokud jde o správu zdrojů úřadu EPSO.
- 210 Pokud jde nejprve o tvrzení Italské republiky o nedostatečném odůvodnění, je třeba uvést, jak vyplývá z bodu 3 přílohy II napadeného oznámení, že omezení volby jazyků pro komunikaci, včetně jazyků, v nichž lze podat přihlášku, je odůvodněno v podstatě „snahou o rychlou a účinnou komunikaci“, jakož i potřebou „porovnat [uchazeče] za rovných podmínek“ (viz bod 11 výše). Argument Italské republiky vycházející z nedostatečného odůvodnění musí být tudíž odmítnut.
- 211 Pokud jde dále o existenci diskriminace, jakož i o její případné odůvodnění, je třeba připomenout, že článek 2 nařízení č. 1, který v podstatě odpovídá čl. 24 čtvrtému pododstavci SFEU a čl. 41 odst. 4 Listiny, stanoví, že texty zasílané unijním orgánům osobou podléhající jurisdikci členského státu se sepisují v jednom z úředních jazyků uvedených v článku 1 tohoto nařízení dle volby odesílatele a odpověď orgánu se podává v témže jazyce. Právo vyhrazené těmto osobám zvolit si z úředních jazyků Unie jazyk, který má být použit v komunikaci s orgány, má jakožto základní složka respektování jazykové rozmanitosti Unie, jejíž význam je připomenut v čl. 3 odst. 3 čtvrtém pododstavci SEU, jakož i v článku 22 Listiny, zásadní význam (viz rozsudek ze dne 26. března 2019, Španělsko v. Parlament, C-377/16, EU:C:2019:249, bod 36).
- 212 Avšak, jak vyplývá z judikatury Soudního dvora, z povinnosti Unie respektovat jazykovou rozmanitost nelze vyvodit, že existuje obecná právní zásada zajišťující každé osobě právo, aby jakýkoli text, který může ovlivnit její zájmy, byl za všech okolností sepsán v jejím jazyce, a podle které by orgány byly povinny, aniž by byla povolena jakákoli odchylka od ní, použít v každé situaci všechny úřední jazyky (viz rozsudek ze dne 26. března 2019, Španělsko v. Parlament, C-377/16, EU:C:2019:249, bod 37 a citovaná judikatura).
- 213 Zejména v konkrétním rámci výběrových řízení pro zaměstnance Unie Soudní dvůr rozhodl, že nemohou být orgánům uloženy povinnosti, které jdou nad rámec požadavků stanovených v článku 1d služebního řádu (viz rozsudek ze dne 26. března 2019, Španělsko v. Parlament, C-377/16, EU:C:2019:249, bod 39 a citovaná judikatura).
- 214 Z článku 1d odst. 1 a odst. 6 první věty služebního řádu vyplývá, že i když není vyloučeno, že zájem služby může odůvodnit omezení výběru druhého jazyka výběrového řízení, včetně jazyka nebo jazyků pro komunikaci mezi uchazeči a úřadem EPSO, na omezený počet úředních jazyků, jejichž znalost je v Unii nejrozšířenější, musí být takové omezení nicméně nutně založeno na skutečnostech, které jsou objektivně ověřitelné jak uchazeči výběrového řízení, tak unijními soudy, aby mohly odůvodnit

požadované jazykové znalosti, které musí být přiměřené skutečným potřebám služby (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 26. března 2019, Komise v. Itálie, C-621/16 P, EU:C:2019:251, bod 124 a citovaná judikatura).

- 215 V tomto ohledu je třeba uvést, že podle úvodní části přílohy II napadeného oznámení „[u]chazeči musí svůj druhý jazyk výběrového řízení (angličtinu, francouzštinu nebo němčinu) použít při vyplňování elektronické přihlášky a EPSO musí tyto jazyky používat pro hromadnou komunikaci s uchazeči, kteří podali platnou přihlášku“ (viz bod 8 výše).
- 216 Kromě toho v bodě 3 přílohy II napadeného oznámení se uvádí, že „[n]a úřad EPSO se uchazeči mohou obracet v kterémkoli úředním jazyce [Unie], ale aby mohl úřad EPSO efektivněji řešit jejich dotazy, doporučuje se uchazečům, aby si vybrali z omezeného počtu jazyků, na které jsou zaměstnanci úřadu EPSO schopni poskytnout bezprostřední reakci bez nutnosti uchýlit se k překladu“ (viz bod 11 výše).
- 217 Pokud jde o toto posledně uvedené komunikování, s ohledem na skutečnosti uvedené Komisí a zmíněné v bodě 208 výše sice uchazeči podle všeho nemohli s úřadem EPSO komunikovat v úředním jazyce dle svého výběru, je však nutno konstatovat, že jak podání přihlášky tak „hromadn[á] komunikac[e] s uchazeči, kteří podali platnou přihlášku“, musela probíhat pouze v angličtině, francouzštině nebo němčině. Z týchž důvodů, jako jsou důvody uvedené v bodech 51 až 55 výše, pokud jde o druhý jazyk testů výběrového řízení, kterého se týká napadené oznámení, tak takové omezení představuje diskriminaci na základě jazyka, kterou čl. 1d odst. 1 služebního řádu v zásadě zakazuje.
- 218 Kromě toho toto omezení nemůže být kompenzováno možností uchazečů, která je připomenuta v bodě 217 výše, komunikovat s úřadem EPSO v úředním jazyce dle svého výběru o jiných aspektech týkajících se dotčeného výběrového řízení (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 26. března 2019, Španělsko v. Parlament, C-377/16, EU:C:2019:249, bod 48).
- 219 Pokud jde o opodstatněnost důvodů uplatněných na podporu uvedeného omezení, vycházejících v podstatě z potřeby zajistit rychlou a účinnou komunikaci a porovnat uchazeče za rovných podmínek (viz bod 210 výše), je třeba uvést, že tyto důvody mohou samy o sobě zakládat pouze abstraktní omezení počtu jazyků, které mohou být použity pro sepsání přihlášky a pro „hromadnou komunikaci“ úřadu EPSO se způsobilými uchazeči. Naproti tomu, jak v podstatě uznává sama Komise v bodě 148 žalobní odpovědi, uvedené důvody by mohly odůvodnit omezení jazyků pro komunikaci na angličtinu, francouzštinu a němčinu pouze tehdy, pokud by uspokojivá znalost těchto jazyků umožňovala uchazečům s ohledem na povahu výkonu pracovních činností a skutečné potřeby služby být ihned schopni podávat pracovní výkony.
- 220 Jak přitom bylo uvedeno v bodě 197 výše, v projednávané věci tomu tak není.
- 221 Mimoto, pokud jde o argument, který Komise vyvozuje z existence rozpočtových omezení, je třeba jej odmítnout ze stejných důvodů, jaké byly uvedeny v bodech 85 až 88 výše. Stejně tak musí být vzhledem k analýze provedené v bodech 106 až 188 výše týkající se skutečností uvedených Komisí ohledně jejího fungování a fungování Účetního dvora odmítnut její argument, že pracovními jazyky úředníků zasedajících ve výběrové komisi jsou „vždy“ angličtina, francouzština nebo němčina.
- 222 S ohledem na výše uvedené je třeba šestému žalobnímu důvodu uplatněnému Italskou republikou vyhovět, a v důsledku toho zrušit napadené oznámení v rozsahu, v němž omezuje výběr jazyků pro komunikaci mezi uchazeči a úřadem EPSO pouze na angličtinu, francouzštinu a němčinu.
- 223 Tudíž není nutné zkoumat ostatní žalobní důvody uplatněné Italskou republikou, a je třeba projednávané žalobě vyhovět a napadené oznámení zrušit v plném rozsahu.

- 224 Je totiž třeba uvést, že s ohledem na to, co bylo uvedeno v bodě 36 výše, se konstatovaná pochybení týkající se jazykového režimu stanoveného napadeným oznámením dotýkají předmětného výběrového řízení jako celku, a vedou tudíž ke zrušení tohoto oznámení v plném rozsahu (v tomto smyslu viz usnesení ze dne 5. září 2019, *Itálie v. Komise*, T-313/15 a T-317/15, nezveřejněné, EU:T:2019:582, bod 130).
- 225 Pokud jde o účinky zrušení napadeného oznámení, je třeba uvést, že na jednání měla Italská republika na otázku Tribunálu k tomuto bodu za to, že ze zrušení napadeného oznámení je třeba vyvodit důsledky v tom smyslu, že se zruší rovněž rezervní seznamy vypracované na základě dotčeného výběrového řízení. S ohledem na judikaturu Soudního dvora a Tribunálu přijatou od roku 2012 totiž zachování těchto seznamů nemůže svědčit žádné legitimní očekávání. Španělské království se ztotožnilo se stanoviskem Italské republiky.
- 226 Komise v odpovědi tvrdila, že na rozdíl od věci, ve které byl vydán rozsudek ze dne 26. března 2019, *Španělsko v. Parlament* (C-377/16, EU:C:2019:249), v níž Španělské království výslovně navrhlo zrušení databáze zřízené na základě výzvy k vyjádření zájmu zrušené tímto rozsudkem, nemůže být návrh Italské republiky v projednávané věci na zrušení rezervních seznamů sestavených na základě dotčeného výběrového řízení přípustný, jelikož v tomto smyslu ve své žalobě neformulovala bod návrhových žádání. Kromě toho bylo podle Komise výběrové řízení dotčené ve věci, ve které byl vydán výše uvedený rozsudek, mnohem snazší než řízení v projednávané věci, takže zrušení všech výsledků posledně uvedeného řízení by podle všeho bylo zcela neodůvodněné.
- 227 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury mohou být zohledněna pouze návrhová žádání uvedená v návrhu na zahájení řízení a že opodstatněnost žaloby musí být zkoumána pouze s ohledem na taková návrhová žádání (viz rozsudek ze dne 25. února 2016, *Musso v. Parlament*, T-589/14 a T-772/14, nezveřejněný, EU:T:2016:101, bod 30 a citovaná judikatura). Žalobce tak v zásadě nemůže v průběhu řízení předkládat nová návrhová žádání nebo rozšířit předmět stávajících návrhových žádání, což by vedlo ke změně předmětu sporu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 8. července 1965, *Krawczynski v. Komise*, 83/63, EU:C:1965:70, s. 785), ledaže jsou splněny podmínky pro uplatnění článku 86 jednacího řádu týkající se úpravy žaloby. Jak přitom vyplývá ze spisu v projednávané věci, v projednávaném případě tomu tak není.
- 228 V důsledku toho, pokud lze stanovisko, které na jednání zaujala Italská republika, chápat v tom smyslu, že směřuje ke zrušení rezervních seznamů sestavených na základě dotčeného výběrového řízení, musí být takový návrh v rozsahu, v němž není v souladu s požadavky připomenutými v bodě 227 výše, odmítnut jako nepřípustný.
- 229 V každém případě je třeba připomenout, že podle článku 266 SFEU je orgán, jehož akt byl prohlášen za neplatný, povinen přijmout opatření nezbytná k zajištění souladu s rozsudkem zrušujícím tento akt. Soudní dvůr v tomto ohledu rozhodl, že k tomu, aby dotyčný orgán vyhověl takovému rozsudku a aby byl vykonán v celém rozsahu, je povinen zohlednit nejen výrok tohoto rozsudku, ale i odůvodnění, z něhož rozsudek vychází a které tvoří jeho nezbytnou oporu v tom smyslu, že je nutné za účelem určení přesného smyslu toho, co bylo ve výroku rozhodnuto (rozsudek ze dne 14. června 2016, *Komise v. McBride a další*, C-361/14 P, EU:C:2016:434, bod 35 a citovaná judikatura).
- 230 Nicméně z důvodů obdobných důvodů uvedených v bodech 83 až 87 rozsudku ze dne 26. března 2019, *Španělsko v. Parlament* (C-377/16, EU:C:2019:249, bod 85), nemůže mít zrušení napadeného oznámení dopad na případná přijetí do zaměstnání již uskutečněná na základě seznamů úspěšných uchazečů sestavených na základě dotčeného výběrového řízení s ohledem na legitimní očekávání, kterého požívají uchazeči, kterým již bylo nabídnuto pracovní místo na základě jejich zařazení na uvedené seznamy (v tomto smyslu viz usnesení ze dne 5. září 2019, *Itálie v. Komise*, T-313/15 a T-317/15, nezveřejněné, EU:T:2019:582, bod 131).

K nákladům řízení

- 231 Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Italská republika náhradu nákladů řízení požadovala a Komise neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení.
- 232 Podle čl. 138 odst. 1 jednacího řádu členské státy a orgány, které vstoupily do řízení jako vedlejší účastníci, nesou vlastní náklady řízení. Španělské království tedy ponese vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (devátý senát)

rozhodl takto:

- 1) Otevřené výběrové řízení EPSO/AD/322/16 za účelem sestavení rezervních seznamů na pozici administrátorů v oboru auditu (AD 5/AD 7) se zrušuje.**
- 2) Evropská komise ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Italskou republikou.**
- 3) Španělské království ponese vlastní náklady řízení.**

Costeira

Gratsias

Kančeva

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 9. září 2020.

Podpisy.

Obsah

I. Skutečnosti předcházející sporu	1
II. Řízení a návrhová žádání účastníků řízení	6
III. Právní otázky	8
A. K legalitě omezení volby uchazečů, pokud jde o druhý jazyk výběrového řízení, kterého se týká napadené oznámení, na angličtinu, francouzštinu a němčinu	9
1. K odůvodnění napadeného oznámení	9
2. K opodstatněnosti důvodů uvedených v napadeném oznámení stran omezení volby uchazečů týkající se druhého jazyka dotčeného výběrového řízení na angličtinu, francouzštinu a němčinu	10
a) K existenci diskriminace	10
b) K existenci odůvodnění sporné diskriminace	13
1) K důvodům uvedeným v napadeném oznámení	15
2) Ke skutečnostem uvedeným Komisí	18
i) Úvodní poznámka	18
ii) Ke skutečnostem týkajícím se fungování Komise	19
– Ke skutečnostem týkajícím se interní praxe Komise v jazykové oblasti	19
– Ke skutečnostem týkajícím se jazyků, které používají zaměstnanci Komise pověřeni pracovními úkoly v útvaru auditu	25
iii) Ke skutečnostem týkajícím se fungování Účetního dvora	27
– Ke skutečnostem týkajícím se interní praxe Účetního dvora v jazykové oblasti ..	27
– Ke skutečnostem týkajícím se jazyků, které používají zaměstnanci Účetního dvora	29
iv) K informacím týkajícím se rozšířenosti angličtiny, francouzštiny a němčiny jakožto cizího jazyka, kterým se hovoří a ve kterém se studuje v Evropě	30
B. K legalitě omezení volby jazyků, které lze použít při komunikaci mezi uchazeči výběrového řízení dotčeného napadeným oznámením a úřadem EPSO	31
K nákladům řízení	35